

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แผนการเรียนศิลปภาษาจีนเขตภาคตะวันออกของไทย

Chinese Language Teaching and Learning Problems at High
School Level (Arts-Chinese Program) in the Eastern Region of
Thailand

ธุมวดี สิริปัญญาฐิติ

ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว

จันทิมา จิรชอุบล

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีการศึกษา 2556

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
แผนการเรียนศิลปภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียง

จุมวดี สุธิปัญญาธิติ ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผู้วิจัย ชุมวดี สิริปัญญาฐิติ ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว และจันทิมา จิรชูสกุล
สถาบัน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีที่พิมพ์ พ.ศ. 2558
สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำนวนหน้างานวิจัย 159 หน้า
คำสำคัญ การเรียนการสอนภาษาจีน องค์ความรู้ทางภาษาจีน หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551
ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน และตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยพื้นฐานเชิงคุณภาพ (Descriptive Research) และสถิติ (Quantitative research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากการวิจัยโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) คณะผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 21 แห่ง ประกอบด้วย หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ จำนวน 21 คน ครูผู้สอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 37 คน และนักเรียนระดับชั้นเรียนสูงสุดของแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน จำนวน 490 คน ผลการวิจัยพบว่า

๒

1. ด้านสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย พบว่า สภาพแวดล้อมทางภาษาจีนของโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาจีน อีกทั้งการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับชั้นยังขาดความต่อเนื่อง ส่งผลให้องค์ความรู้ของนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างที่ควรจะเป็น
2. ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย พบว่า ปริมาณคำศัพท์สะสมของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ที่จำนวน 50-300 คำ เมื่อนำมาเทียบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทางภาษาจีนที่พึงประสงค์ ที่ทางสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ ผลที่ได้คือระดับความรู้ด้านตัวอักษรและคำศัพท์ของนักเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา
3. ด้านตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย พบว่า การเลือกใช้ตำราในการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งตำรา/แบบเรียนเกือบร้อยละ 50 ที่โรงเรียนเลือกใช้มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551

Research Title	Chinese Language Teaching and Learning Problems at High School Level (Arts-Chinese Program) in the Eastern Region of Thailand
Researcher(s)	Thumwadee Siripanyathiti, Siriphen Kamphangkaew, Chanthima Chirachoosakul
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2015
Publisher	Huachiew Chalermprakiet University
Sources	Huachiew Chalermprakiet University
No. of Pages	159 pages
Keywords	Chinese Language teaching and learning ; students' knowledge of Chinese language ; The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551, Ministry of Education
Copyright	Huachiew Chalermprakiet University

ABSTRACT

The Objective of this research is to study Chinese language teaching and learning environment, students' knowledge of Chinese language, as well as textbooks / supplements used for the teaching of Chinese language to high school students (Arts-Chinese Program) in the Eastern part of Thailand.

This is a descriptive and quantitative research collecting data from primary and secondary sources. Questionnaires are used along with interviews on sample groups selected by multi-stage sampling, sample random sampling and stratified random sampling respectively. The sample group of this research consist of 21 foreign language department heads, 37 Chinese language high-school teachers, and 490 Arts-Chinese major students in the highest study level of 21 schools under the Office of the Basic Education Commission (OBEC) which provide high school education : The research outcomes are as follows ;

1. Chinese language teaching and learning environment (high school level) in the Arts-Chinese program of schools in the Eastern part of Thailand is not supportive for Chinese language teaching and lacking of continuity.
2. As for the student's knowledge of Chinese language, it is found that high school students of Arts-Chinese program in the East of Thailand have, in general, the amount of cumulative Chinese vocabulary of 50-300 words. When comparing to the learning objective indicators set by the Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education, the result is equal to the knowledge level of primary school students in Chinese characters and vocabulary.
3. Textbooks / supplements used in the teaching of Chinese language for high school students (Arts-Chinese Program) in the Eastern part of Thailand are not under the same standard. Almost 50 percent of textbooks / supplements selected do not conform to the Chinese language Learning Standards under the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551, Ministry of Education.

กิติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เกิดจากการสนับสนุนจากบุคคล หลายท่าน คณะวิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อุไรพรรณ เจณวานิชยานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ จันทร์โรนันทน์ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่างๆ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอขอบคุณอาจารย์ณัฐรัตน์ วงศ์พิทักษ์ ที่ช่วยประสานงานกับทางโรงเรียนในการดำเนินการ เก็บข้อมูลการทำวิจัยตลอดโครงการ คณะวิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 โรงเรียน ดังนี้ จังหวัดชลบุรี ได้แก่ โรงเรียนชลบุรี สุขบท โรงเรียนชกกันยานุกูล โรงเรียนบ้านบึง(อุตสาหกรรมนุเคราะห์) โรงเรียนบางละมุง โรงเรียนศรีราชา และ โรงเรียนสิงห์สมุทร จังหวัดระยอง ได้แก่ โรงเรียนระยองวิทยาคม โรงเรียนเพ็ญมาตาวิทยา โรงเรียน วัดป่าประดู่ และโรงเรียนสุนทรภู่พิทยาศาสตร์ จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนเบญจมา- นุสรณ์ และโรงเรียนนายายอามพิทยาคม จังหวัดตราด ได้แก่ โรงเรียนตราษตระการคุณ โรงเรียนสตรี ประเสริฐศิลป์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ โรงเรียนดัดดรุณี โรงเรียนพนมสารคาม(พนมอดุลวิทยา) โรงเรียนพุทธโสธร จังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่ โรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดสระแก้ว ได้แก่ โรงเรียน สระแก้ว และโรงเรียนอรัญประเทศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิจัย

คณะวิจัยขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือให้การดำเนินงานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะวิจัย

พฤษภาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
- ขอบเขตของเนื้อหา	4
- ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง	4
- ขอบเขตของระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	4
นิยามตัวแปร	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
- การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย	7
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	12
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)	
- บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
กรอบแนวคิดในการวิจัย	22
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
- ประชากร	23

- กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิจัย	31
- ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
- ข้อมูลด้านสถานศึกษา สภาพการเรียนการสอนภาษาจีน	34
- ข้อมูลด้านตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน	40
- ข้อมูลด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน	45
- ความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศและครูผู้สอน ที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน	63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการวิจัย	65
- หัวหน้าภาษาต่างประเทศ	65
- อาจารย์	67
- นักเรียน	68
อภิปรายผล	70
- ด้านสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน	70
- ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน	73
- ด้านตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการเรียนการสอน	74
ข้อเสนอแนะ	75
- ด้านสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน	75
- ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน	76
- ด้านตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการเรียนการสอน	77
- ด้านอื่นๆ	77
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	81
ก รายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออก	81
ข แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าภาษาต่างประเทศ	87
ค แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ (ภาษาไทย)	90
ง แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ (ภาษาจีน)	91

จ	แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ (ภาษาไทย)	92
ฉ	แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ (ภาษาจีน)	93
ช	แบบสอบถามสำหรับนักเรียน	94
ซ	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีนพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี (ป.1-ม.6)	99
ณ	ประวัติย่อผู้วิจัย	159

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1	25
ตารางที่ 4.1	31
ตารางที่ 4.2	31
ตารางที่ 4.3	32
ตารางที่ 4.4	32
ตารางที่ 4.5	33
ประสบการณ์สอนภาษาจีน	
ตารางที่ 4.6	33
ตารางที่ 4.7	34
ตารางที่ 4.8	34
ตารางที่ 4.9	35
ตารางที่ 4.10	36
ตารางที่ 4.11	37
ตารางที่ 4.12	38
ตารางที่ 4.13	38
ตารางที่ 4.14	39
ตารางที่ 4.15	39
ตารางที่ 4.16	42
ตารางที่ 4.17	43
ตารางที่ 4.18	44
ตารางที่ 4.19	45
ตารางที่ 4.20	63
ที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน	
ตารางที่ 4.21	63

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 1.1	จำนวนนักศึกษาคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (พ.ศ.2535-2556)	2
ภาพที่ 2.1	รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรในงานวิจัย	22
ภาพที่ 3.1	ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน	24
ภาพที่ 4.1	ร้อยละ ตำรา/แบบเรียนที่ผู้สอนเลือกใช้ในการสอน	41
ภาพที่ 4.2	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 1)	46
ภาพที่ 4.3	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 2)	47
ภาพที่ 4.4	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 3)	48
ภาพที่ 4.5	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 1)	49
ภาพที่ 4.6	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 2)	50
ภาพที่ 4.7	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 3)	51
ภาพที่ 4.8	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 4)	52
ภาพที่ 4.9	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และเขียน (ส่วนที่ 1)	53

ภาพที่ 4.10	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และเขียน (ส่วนที่ 2)	54
ภาพที่ 4.11	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (ส่วนที่ 1)	55
ภาพที่ 4.12	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (ส่วนที่ 2)	56
ภาพที่ 4.13	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (ส่วนที่ 3)	57
ภาพที่ 4.14	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม (ส่วนที่ 1)	58
ภาพที่ 4.15	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม (ส่วนที่ 2)	59
ภาพที่ 4.16	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน	60
ภาพที่ 4.17	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม	61
ภาพที่ 4.18	ร้อยละความสามารถทางภาษาจีน มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 รัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน มีมติให้โรงเรียนเอกชนเปิดสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรี ภาษาจีนได้ถูกยกระดับความสำคัญเทียบเท่าภาษาต่างประเทศอื่นๆ ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ภาษาจีนได้ถูกจัดอยู่ในแผนการเรียนศิลปภาษา (ต่างประเทศ) ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และใน ปีนี้เองรัฐบาลไทยยังได้อนุญาตให้ครูจากประเทศจีนเข้ามาสอนภาษาจีนในไทยได้ จนในปี พ.ศ. 2541 ได้มีการระบุนายวิชาภาษาจีนให้อยู่ในกลุ่มรายวิชาภาษาต่างประเทศที่สามารถใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นปีแรก

วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2548 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายจาตุรนต์ ฉายแสง ได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการส่งเสริมด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการดำเนินงานของปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้ “แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ” (พ.ศ. 2549 - 2553) ขึ้นอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้เพื่อกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทย

จากนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนของภาครัฐ ทำให้วงการการศึกษาภาษาจีนมีการตื่นตัวมากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยเรื่อง “การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ” ของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รายงานไว้ว่า “ในปี พ.ศ. 2551 ทั่วทั้งประเทศไทยมีการเปิดหลักสูตรสอนภาษาจีน โดยแบ่งเป็น โรงเรียนรัฐที่เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 458 แห่ง และโรงเรียนเอกชนที่เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 138 แห่ง และจากจำนวนข้างต้น มีโรงเรียนรัฐคิดเป็นร้อยละ 93 และโรงเรียนเอกชนคิดเป็นร้อยละ 88 ที่เริ่มจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในปีการศึกษา 2545” นอกจากนี้ รายงานดังกล่าว ยังพบว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในแบบเรียนและสื่อการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ในปี พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำ “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนแก่

สถานศึกษาทุกสังกัดที่ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการระบุตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ภาษาจีนของหลักสูตรภาษาจีนพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) ไว้อย่างชัดเจน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นด้านจีน และได้เปิด หลักสูตรภาษาจีนตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 โดยในแต่ละปี มีนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนในอัตราที่เพิ่มขึ้น (ตาราง 1-1 จำนวนนักศึกษาคณะภาษาและวัฒนธรรม จีน¹ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (พ.ศ. 2535 - 2556)) และจากจำนวนนักเรียนที่มีจำนวน เพิ่มขึ้น ทำให้มีความหลากหลายและแตกต่างในด้านความรู้ภาษาจีนอย่างมาก ปัญหาดังกล่าวได้ ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ทางคณะวิจัย ต้องการสำรวจและศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายแผนการ เรียนศิลปภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ 1.1 จำนวนนักศึกษาคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (พ.ศ. 2535 - 2556)

จากประสบการณ์ของคณะวิจัยในการนิเทศการฝึกปฏิบัติการสอนภาษาจีนของนักศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า

¹ คณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เดิมที่อยู่ในหน่วยงานของสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลป ศาสตร์ ต่อมาในปีพ.ศ.2553 คณะภาษาและวัฒนธรรมจีนได้ยกระดับขึ้นเป็นคณะวิชา ปัจจุบันคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน แบ่งออกเป็น 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาจีนและสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมจีน

โรงเรียนบางแห่งได้ใช้ตำรา/แบบเรียนที่มีเนื้อหาในระดับต้น-กลาง เช่น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ และโรงเรียนบางปะกง บวรวิทยายน ระดับชั้นม.4 ได้ใช้ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程第一册》 (上) (HANYU JIAOCHENG I) และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ระดับชั้นม.5 และม.6 ได้ใช้ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程第二册》 (下) (HANYU JIAOCHENG II) เป็นต้น แต่ทว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาหลายแห่งยังคงจัดสอนเนื้อหาภาษาจีนขั้นพื้นฐานอยู่ ทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้ใหม่อย่างที่ควรจะเป็น ถือเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

นอกจากปัญหาข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว คณะวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงสภาพการเรียน การสอนภาษาจีนกลาง การศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง และการศึกษาสภาพปัญหา การใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ทั้งนี้ ในปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาถึง ความสอดคล้องของตำรา/แบบเรียนกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คณะวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ จะสามารถเพิ่มความเข้มแข็งด้านการเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รวมถึงสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในเขตชุมชนต่างๆ และเป็นข้อมูลอ้างอิงให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทย
- 1.2.2 เพื่อศึกษาองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทย
- 1.2.3 เพื่อศึกษาตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

- 1.3.1 สภาพแวดล้อมทางภาษาของโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนภาษาจีน

- 1.3.2 การเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับชั้นขาดความต่อเนื่อง
- 1.3.3 ตำราหรือแบบเรียนมีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551
- 1.3.4 องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่าเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.4.1 ขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษา
  - a) สภาพการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
  - b) องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน โดยใช้ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเกณฑ์ในการประเมิน
  - c) ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน โดยศึกษาความสอดคล้องของตำรา/แบบเรียนกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.4.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เลือกเฉพาะโรงเรียนรัฐในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั้งหมดที่เปิดสอนแผนการเรียนสายศิลป์ภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออกมาร้อยละ 50 จากจำนวนโรงเรียนรัฐในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั้งหมดที่เปิดสอนแผนการเรียนสายศิลป์ภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ในการตัดกลุ่มตัวอย่างออกมาร้อยละ 50 จากจำนวนครูทั้งหมดในแต่ละโรงเรียน และตัดกลุ่มตัวอย่างออกมาร้อยละ 50 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดในแต่ละโรงเรียน

- 1.4.3 ขอบเขตของระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2557

1.5 นิยามตัวแปร

- 1.5.1 องค์ความรู้ หมายถึง ทักษะด้านการใช้ภาษาจีนทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ไวยากรณ์และจำนวนคำศัพท์เป็นต้น
- 1.5.2 หลักสูตรแกนกลาง หมายถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.5.3 แผนการเรียนศิลปภาษาจีน เป็นแผนการเรียนสายสามัญแผนหนึ่งของแผนการเรียนศิลปภาษา (ต่างประเทศ) จะถูกจัดอยู่ในหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนต่างๆ โดยเน้นวิชาภาษาจีนเป็นหลัก
- 1.5.4 ภาคตะวันออก หมายถึง จังหวัดในเขตภูมิภาคตะวันออกของประเทศไทย ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรีและตราด
- 1.5.5 คณะวิจัย หมายถึง คณะผู้จัดทำงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ ชุมวดี สิริปัญญาฐิติศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว และจันทิมา จิรชุกุล อาจารย์ประจำคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- 1.5.6 โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
- 1.5.7 สภาพการเรียนการสอน หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียน จำนวนครู-อาจารย์ จำนวนนักเรียน จำนวนรายวิชา สื่อ/อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน จำนวนห้องเรียนแต่ละระดับชั้น เป็นต้น
- 1.5.8 การสุ่มตัวอย่าง หมายถึง การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้เข้าใจสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
แผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย
- 1.6.2 ทำให้ทราบองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย เพื่อสามารถนำมา
เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำหลักสูตรต่อไป
- 1.6.3 ทำให้ทราบข้อมูลการใช้ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน เพื่อสามารถ
นำมาเป็นฐานข้อมูลใน การจัดทำตำรา/แบบเรียนต่อไป
- 1.6.4 สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนพัฒนา/ปรับปรุงยุทธศาสตร์การเรียน
การสอนภาษาจีนของไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษากลุ่มโรงเรียนรัฐสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ดำเนินการแผนการเรียนศิลปภาษาจีน จำนวน 21 โรงเรียน โดยคณะวิจัยขอเสนอข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) และบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ที่เริ่มจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนอย่างเป็นทางการนั้น เกิดขึ้นในช่วงสมัยรัชกาลที่ 4 และเนื่องด้วยนโยบายทางการเมืองระหว่างประเทศของไทย ทำให้โรงเรียนสอนภาษาจีนส่วนใหญ่ได้ถูกล้มเลิกไป จนกระทั่งปี พ.ศ. 2518 ที่มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีน นโยบายในการควบคุมโรงเรียนจึงเข้มงวดน้อยลง จนกระทั่งเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 คณะรัฐมนตรี รัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน ได้มีมติเห็นชอบอนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศหรือเปิดสอนภาษาต่างประเทศได้ทุกภาษา ทำให้ภาษาจีนได้รับการยกระดับเทียบเท่ากับวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ (ศูนย์จีนศึกษา. สถาบันเอเชียศึกษา. การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม-มัธยมศึกษา. 2551 : 21-23)

ต่อมาเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2548 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายจาตุรนต์ ฉายแสง ได้แต่งตั้งคณะทำงานเสนอแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีน ให้จัดทำร่างยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 - 2553) และจากการประชุมคณะรัฐมนตรีมีข้อสรุปในหลักการแผน

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (พ.ศ. 2549 - 2553) ในวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2549 โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- a) นักเรียน/นักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ และผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามสัดส่วนดังนี้
  - ร้อยละ 20 ของนักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 4 (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)
  - ร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
  - ร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
- b) นักเรียน/นักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาจีน ประมาณ 4,000 คน ได้รับ การพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเฉพาะทาง
- c) ประชากรวัยแรงงานได้เรียนภาษาจีนและใช้สื่อสารในการประกอบวิชาชีพ จำนวน 100,000 คน (สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี. 2549 : ออนไลน์)

การดำเนินนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย รัฐบาลไทยยังได้ร่วมมือกับทางรัฐบาลจีน ภายใต้หน่วยงานสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) ในการให้ความช่วยเหลือและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เช่น การจัดหาผู้เชี่ยวชาญภาษาจีน ครูอาสาสมัครมาช่วยสอนภาษาจีนให้แก่ไทย การให้ทุนฝึกอบรมดูงาน การให้ทุนเรียนภาษาจีนแก่นักเรียน/นักศึกษา และข้าราชการไทย รวมถึงสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการผลิตหนังสือ ตำรา/แบบเรียน รวมถึงสื่อประกอบการเรียนภาษาจีนต่างๆ เป็นต้น

ในส่วนของการสนับสนุนด้านหนังสือ/ตำรา/แบบเรียนนั้น ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ร่วมมือกับหน่วยงานของจีน 2 แห่ง ในการจัดทำหนังสือเรียนที่มีบริบททางการศึกษาที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ซึ่งอยู่ภายใต้การสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) ดังนี้

- a) สำนักพิมพ์อุดมศึกษาของจีน (Higher Education Press : HEP) ในการแต่งแบบเรียนชุด 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับ ป.1-ป.6 ม.1-ม.3 และม.4-ม.6 แบบเรียนชุดดังกล่าวเหมาะสำหรับผู้เริ่มเรียนในระดับ ป.1 ม.1และม.4 ในปีพ.ศ. 2550 - 2551 หน่วยงานอื่นนั้น ได้มอบหนังสือสัมผัสภาษาจีน ป.1 ม.1 และม.4

พร้อมซีดี 1,500 ชุด/ปี ให้แก่โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อใช้ในการสอนภาษาจีน

- b) มหาวิทยาลัยครุศาสตร์ยูนนาน จัดทำหนังสือเรียนภาษาจีนสำหรับ ม.1-ม.6 โดยเนื้อหาของหนังสือชุดนี้จะยากกว่า แบบเรียนชุด 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) เหมาะสำหรับนักเรียนที่เคยเรียนภาษาจีนในระดับประถมศึกษามาแล้ว

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้มอบหนังสือเรียนชุด 《快乐汉语》 (HAPPY CHINESE) เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนของไทยอีกด้วย

ต่อมาเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2556 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายจาตุรนต์ ฉายแสง ได้เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อร่วมหารือเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน จากที่ประชุมดังกล่าว ได้มีข้อสรุปเกี่ยวกับแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และได้ออกเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน” เมื่อ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 (ตามเอกสารศธ 04084/618 เรื่องประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน” เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

1. กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้เริ่มเปิดสอนในระดับชั้นป.4 ในกรณีที่โรงเรียนมีความพร้อมสามารถเปิดสอนในระดับป.1 ได้ โดยเป้าหมายระดับประถมศึกษา คือ มุ่งให้นักเรียนสนใจผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ เป้าหมายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ เน้นการสื่อสารทักษะการฟัง และพูด และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และนำความรู้ไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ
2. ปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียน โดยในระดับชั้นป.4-ป.6 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดนักเรียนไม่เกิน 20 คน/ห้อง ระดับชั้นม.1-ม.3 จัดให้เป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนนักเรียนไม่เกิน 25 คน/ห้อง และในระดับชั้นม.4-ม.6 กรณีที่จัดเป็นแผนภาษาจีน ไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ ส่วนรายวิชา

เพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนนักเรียนไม่เกิน 30 คน/ห้อง

3. มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้น สำหรับนักเรียน ระยะ 3-4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่าย

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน

1. พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับทางหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื่อ และสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban)
2. จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
3. จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีน ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะทางภาษาจีนมากยิ่งขึ้น (Chinese Program)

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน

1. ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียน การสอนที่ปรับใหม่ พร้อมจัดทำคู่มือครู
2. รวบรวมรายชื่อสื่อที่มีคุณภาพเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์
3. พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพ เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เป้าหมาย แนวทางการจัดการเรียนการสอน และบริบทของนักเรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 4 การวัดและการประเมินผล

1. ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือประเมินที่ได้รับมาตรฐานสากล เช่น HSK, YCT
2. ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

3. พัฒนาค้างข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban)

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครูสอนภาษาจีน

1. สํารวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู
2. กำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีน โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานเจ้าของภาษา
3. สอบวัดระดับความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาจีนของครูสอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป
4. อบรม/สัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้/ทักษะภาษาจีน วิธีสอนแบบต่างๆ และการวัดและประเมินผล เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนแบบสื่อสาร และการใช้สื่อ ICT ในการสอนที่เน้นการสื่อสาร
5. ติดตามผลครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรม
6. สนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพไปอบรมเพิ่มประสบการณ์ ณ ประเทศจีน
7. จัดประชุม/สัมมนา/เสวนา/สาธิตการสอนที่ได้ผลดี (Best Practice) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับครูผู้สอน
8. จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครู ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานการพัฒนาการเรียนการสอน

ภาษาจีน

1. ตั้งคณะกรรมการดำเนินงานควบคุมคุณภาพ ทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเขตพื้นที่การศึกษา
2. สํารวจความต้องการเรียนภาษาจีนของนักเรียน
3. สํารวจความต้องการการใช้ภาษาจีนในการประกอบอาชีพของหน่วยงาน/สถานประกอบการ

4. จัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามความพร้อมและบริบทของสถานศึกษา โดยกำหนดให้นักเรียนเลือกเรียนตามความต้องการและสนใจ โดยมีได้เป็นการบังคับ และจัดการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศอื่น หรือวิชาเลือกอื่นๆ รองรับกรณีนักเรียนไม่เลือกเรียนภาษาจีน
5. จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการกำกับดูแลและให้ข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม/คู่มือให้ชัดเจน

ทั้งนี้ มาตรการการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนข้างต้น มีกำหนดให้เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 ทั้งในระดับป.4 และระดับม.1 และให้ใช้ครบทุกชั้นปีตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 (เรื่อง “ปฏิรูปเรียนภาษาจีนป.4 ม.1 เริ่มปีนี้ ศธ.ร่างแผน 6 มาตรการสอนครบทุกชั้น 2560/มาตรฐานครูเข้มเท่าประเทศแม่” หมวดการศึกษา-สาธารณสุข ไทยโพสต์ เมื่อวันที่พฤหัสบดี 28 มกราคม 2014)

2.1.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น โดยในตัวหลักสูตรได้กำหนดคุณภาพของนักเรียน และดัชนีตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 8 หมวด ซึ่งภาษาต่างประเทศถือเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระพื้นฐาน โดยได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์พื้นฐานที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเพียงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) จึงขอกล่าวถึงเฉพาะสาระสำคัญ รายละเอียดของคุณภาพนักเรียน และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดทำหลักสูตร และกำหนดมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่

- a) หลักสูตรภาษาจีนต่อเนื่อง 12 ปี (ป.1-ม.6) เริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ชั้นป.1 ต่อเนื่องจนถึงม.6

b) หลักสูตรภาษาจีน 6 ปี (ม.1-ม.6) เริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นม.1 ต่อเนื่องจนถึงม.6

c) หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (ม.4-ม.6) เริ่มเรียนภาษาจีนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โดยแต่ละหลักสูตรจะเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มระดับความยากขึ้นไปตามระดับพัฒนาการและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละหลักสูตรจะมีความรู้และทักษะทางภาษาจีนเท่าเทียมกัน โดยทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มีการกำหนดมาตรฐานกลางของเกณฑ์ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ของทั้ง 3 หลักสูตรนี้ไว้แล้ว โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จุดประสงค์การเรียนรู้

หลักสูตรภาษาจีนทั้ง 3 หลักสูตร ถึงแม้จะกำหนดระดับชั้นเริ่มต้นการศึกษาที่ต่างกัน แต่ทว่า เมื่อจบหลักสูตร นักเรียนทั้ง 3 หลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารภาษาจีนในระดับที่เท่าเทียมกัน โดยเมื่อนักเรียนเรียนจบควรจะต้องมีความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ทั้ง 3 ด้านตามรายละเอียดต่อไปนี้

ความรู้ทางภาษา

1. รู้และเข้าใจการออกเสียง กล่าวคือ รู้พยัญชนะและสระในรูปสัทอักษรพินอิน พร้อมเปรียบเทียบกับอักษรจีน สามารถประสมพยัญชนะกับสระได้ รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่อง และการเปลี่ยนเสียงและการแยกแยะเสียง สามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษรและความหมายได้ รู้ว่าภาษาจีนมีวรรณยุกต์ 4 เสียง และเสียงเบา 1 เสียง
2. รู้ตัวอักษรและคำศัพท์ กล่าวคือ รู้ตัวอักษรและคำศัพท์โดยเริ่มจากส่วนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถจำและอ่านตัวอักษรจีนและคำศัพท์ สามารถแยกแยะเสียงอ่าน รูปและความหมายของตัวอักษรจีน รู้เส้นขีดและลำดับขีดของตัวอักษรจีน รู้เส้นขีดพื้นฐานและเส้นขีดที่ใช้บ่อยของตัวอักษรจีน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับคำศัพท์ รู้ตัวอักษรเดี่ยวและอักษรประสม รู้หมวดคำและส่วนประกอบของอักษรจีน รู้วิธีประกอบตัวอักษรและโครงสร้างของตัวอักษร เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่างๆ เรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ๆ จากเรื่องใกล้ตัวและเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

จนถึงเรื่องในสังคมวงกว้างและข้ามสาระวิชา สามารถเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารและสื่อความหมายในหัวข้อต่างๆ ซึ่งในระดับประถมศึกษาควรรู้จักตัวอักษรประมาณ 200 ตัว และคำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 500-600 คำ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรรู้จักคำศัพท์และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,000 คำ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรรู้จักคำศัพท์และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,500 คำ

3. รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ กล่าวคือ รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมายและทำหน้าที่ต่างกัน นักเรียนต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม คำลักษณนาม คำสรรพนาม คำบุพบท คำสันธาน คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำกริยาช่วย การซ้ำคำกริยา และรู้ลำดับของคำ โครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบ ประโยคความรวมประเภทต่างๆ ที่ซับซ้อนขึ้นเป็นลำดับในบริบทต่างๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่นๆ ที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา

ทักษะทางภาษา

1. มีสมรรถนะทางภาษา กล่าวคือ เข้าใจและสามารถใช้ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่วขึ้นเป็นลำดับตามวัยและประสบการณ์ที่สั่งสม ได้แก่ การทักทาย การอำลา การขอบคุณ การขอโทษ การชมเชย การอวยพร การเชื้อเชิญ การแนะนำ การสอบถาม การเตือน การเล่าเรื่อง การอธิบาย การบรรยาย การแสดงอารมณ์ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการใช้ชีวิต-การเรียนรู้-สถานการณ์-ประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรม
2. เข้าใจและสามารถใช้ประเด็นสนทนาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันสู่เรื่องไกลตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก ครอบครัว โรงเรียน ชีวิตการเรียนรู้ การดำเนินชีวิตในสังคม สภาพแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี ประเด็นเกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมืองทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เรื่องในอดีต-ปัจจุบัน-อนาคต

- เข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตัวและความหมายแฝง จับใจความสำคัญ ใช้ภาษากายหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เขียนความเรียงและขัณฑภาษาได้อย่างเหมาะสม

ความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม

- รู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีน และสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เช่น ชนชาติ บุคคลสำคัญ เทศกาล ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อศรัทธา มารยาท อาหาร การละเล่น สิ่งประดิษฐ์ วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบอบการปกครองและความเป็นไปต่างๆ ที่สะท้อนถึง ความเป็นชนชาติและวัฒนธรรมจีน

ประเด็นที่สอง คุณภาพของนักเรียน

ในส่วนของคุณภาพนักเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนนั้น ได้อิงจากคุณภาพของนักเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหลัก โดยระบุเงื่อนไขตัวภาษาต่างประเทศเป็นภาษาจีน ซึ่งเมื่อจบหลักสูตรนักเรียนควรมีความสามารถทางภาษา ดังนี้

- ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความข่าวประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยค และข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจาก การฟังและการอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
- สนทนาและเขียนข้อมูลโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และ

- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องกิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ
  4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม
  5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ส่วนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล
  6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน
  7. ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม
  8. ใช้ภาษาจีนสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จาก สื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็น ภาษาจีน
  9. มีทักษะการใช้ภาษาจีน (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย สมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่นๆ ที่จำเป็นตามสถานการณ์

10. ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ประเด็นที่สาม สาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ สรุปความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาจีนตามวัฒนธรรมของจีน ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ทั้งนี้ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ ออกเป็น 8 มาตรฐานการเรียนรู้ย่อย ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.1

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต.1.2

มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต.1.3

นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต.2.2

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1

ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ
เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต.4.1

ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต.4.2

ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ทั้งนี้ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ทางสถานศึกษาสามารถ
ปรับเปลี่ยนเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ทางสถานศึกษากำหนดไว้ได้

2.1.3 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะวิจัยแบ่งบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 หัวข้อหลัก ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทางด้านภาษา และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อที่ 1 งานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทางด้านภาษา

สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ (2547) เรื่อง “แนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษในจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีน” ได้ให้ข้อเสนอแนะบุคคลากรสอนภาษาจีนไว้ว่า ควรเพิ่ม การผลิตครูคนไทยสอนภาษาจีนให้ได้มากขึ้น รวมถึงการร่วมมือกับจีนเพื่อทำวิจัยค้นคว้าความรู้ใหม่แขนงต่างๆ ของไทยและจีนให้กว้างขวางมากขึ้น

Wu Yanshi (2556) เรื่อง “泰国高中汉语班课外汉语交际的调查研究——以曼谷市四校为例” พบว่า ความสามารถทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิชาศิลป์ภาษาจีนไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวก็คือ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการเรียนและอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจว่าขอเพียงตนเองนั้นสามารถจำในสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนบรรยายให้ได้ก็เพียงพอแล้ว ดังนั้น จึงทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการหาวิธีพัฒนาการเรียนภาษาจีนจากนอกห้องเรียนของตนเองโดยปริยาย นอกจากนี้ในงานวิจัยฉบับดังกล่าวยังระบุอีกว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นมีเป็นจำนวนมาก หากแต่ขาดช่องทางที่ดีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงาน ดังนั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือ กระทรวงศึกษาธิการของไทยควรมอบหมายให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหลัก ในการรวบรวมและกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาจีนไปยังโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งทางกระทรวงศึกษาธิการเองก็ยังสามารถทราบความเคลื่อนไหวและ ซึ่ดความสามารถทางภาษาจีนของเด็กไทยในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

มุขรินทร์ หวง (2551:บทคัดย่อ) ได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาแต่ละด้านดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตร สำนักงานพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐานควรจัดทำหลักสูตรแกนกลางและ
- อบรมการใช้หลักสูตรให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา
- 2) ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอน
- ควรพัฒนาสื่อการสอนและจัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อจูงใจนักเรียน
- 3) ด้านนักเรียน
- นักเรียนควรเข้าใจวิธีการเรียนและประโยชน์ ตลอดจนเข้าใจเป้าหมายของการเรียน
- ภาษาจีน
- 4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียนควรหลากหลายและ
- ดึงดูดนักเรียน
- 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ควรลดขนาดชั้นเรียนให้มีนักเรียน
- ประมาณ 25 คน/ชั้นเรียน รวมถึงการเพิ่มแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนและในโรงเรียน
- และ
- 6) ด้านการประเมินผล ควรมีข้อสอบกลางขานรับหลักสูตรแกนกลาง

หัวข้อที่ 2 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ

ศุภย์เงินศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากดำเนิน งานวิจัยเรื่อง “ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย” พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในไทยที่หนักหน่วงที่สุด คือ ความไร้มาตรฐานของ หลักสูตร แบบเรียนและสื่อการสอน ที่ผ่านมามาภาครัฐใช้วิธีการแก้ไขปัญหาโดยการพยายาม เชิญผู้เชี่ยวชาญชาวจีนมาช่วยแก้ไขปัญหานี้ ทว่าในที่สุดแล้วไม่มีใครสามารถบอกได้ว่า ความสำเร็จดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ในรายงานฉบับดังกล่าว ยังกล่าวถึง ลักษณะของตำราที่ดี คือ ควรสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในสังคมไทย และสอดคล้อง กับหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน ดังนั้น ความร่วมมือในการผลิตตำรา สื่อการสอน และการ ปรับปรุงหลักสูตรจะต้องมาจากความคิดริเริ่มของคนไทย นำโดยคณะทำงานของคนไทย และมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนมาช่วยดูคุณภาพด้านตัวภาษา

ภาวิณี บุญทา (2546:141) ได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ภาษาต่างประเทศไว้ว่า ควรสนับสนุนให้ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีความเข้าใจในการพัฒนา หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) รวมถึงควรมีการบรรจุครูที่จบเอกทางด้าน ภาษาจีนให้มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการและสอดคล้องกับนโยบายของกรมสามัญศึกษา ที่มีการส่งเสริมให้เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาทั่ว ประเทศ รวมถึงเสนอว่าควรมีการประสานกับสถานทูตจีนเพื่อของบประมาณสนับสนุนการ จัดส่งครูผู้สอน เพื่อไปศึกษาดูงานการสอนภาษาจีนทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงจัดตั้ง

หน่วยงานกลางในการทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และดูแลคุณภาพการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น คณะวิจัยได้ทำการสรุปถึงสภาพ ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรมีความชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีนแก่ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอน นอกจากนี้ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาจีน
- 2) ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนขาดประสบการณ์และทักษะในการสอน การใช้สื่อการสอน รวมถึงขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดซ่อมเสริม อีกทั้งโรงเรียนบางแห่งยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษาจีน นอกจากนี้ ภาระงานสอนที่มากเกินไปของครูผู้สอนทำให้ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
- 3) ด้านนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาภาษาจีนของตนเอง ในช่วงนอกเวลาเรียน โดยคิดว่าการเรียนในห้องเรียนนั้นเพียงพอแล้ว ด้วยเหตุนี้ การเรียนการสอนภาษาจีนควรพัฒนาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูด อย่างเป็นธรรมชาติ โดยให้นักเรียนฝึกใช้ภาษากับเจ้าของภาษา
- 4) สภาพการเรียนการสอน การจัดคาบเรียนควรกระจายคาบเรียนของผู้สอนแต่ละท่านเท่าๆ กัน ควรลดขนาดชั้นเรียนให้เหลือประมาณ 25-30 คน/ชั้นเรียน และควรเพิ่มแหล่งเรียนรู้ทางภาษาจีนทั้งในชั้นเรียนและในโรงเรียน นอกจากนี้ ยังพบปัญหาการถูกลดจำนวนชั่วโมงเรียนในรายวิชาภาษาจีน
- 5) ตำรา/แบบเรียน ควรสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในสังคมไทย และสอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชาภาษาจีน
- 6) การวัดและประเมินผล ควรมีการกำหนดข้อสอบกลางที่สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.2.1 ตัวแปรต้นที่นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตัวแปรหลักๆ ได้แก่ 1) ตำรา/แบบเรียน 2) องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน 3) สภาพแวดล้อม และ 4) ครูผู้สอน โดยมีตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเครื่องมือหลักในการวิจัย ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการวิจัยมีความน่าจะเป็นดังรูป 2.1 รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรในงานวิจัย

ภาพที่ 2.1 รูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรในงานวิจัย

2.2.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลในงานวิจัยฉบับนี้ คือ ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน และตำรา/แบบเรียน ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ 2) ครู อาจารย์ ที่ดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 3) นักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในเขตภาคตะวันออกเฉียง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยพื้นฐานเชิงคุณภาพ (Descriptive Research) และสถิติ (Quantitative research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากการวิจัยโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) กล่าวคือ คณะวิจัยจัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ คณะวิจัยยังใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) กล่าวคือ คณะวิจัยทำการค้นคว้าข้อมูลจากตำราหรือแบบเรียน บทความและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องอีกด้วย

จากข้อมูลรายชื่อโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ¹ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 121 แห่ง ทั้งนี้ หลังจากทำการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและสอบถามข้อมูลจากทางโรงเรียน

¹ จำนวนนักเรียน ครู รายสถานศึกษา ปีการศึกษา 2555 <http://www.mis.moe.go.th/mis-th/index.php/images/statistic/Statistic/files/data-files/2555/files/data-files/2555/SCH55.xls>

โดยตรง (โทรศัพท์สอบถาม) พบว่า มีจำนวนโรงเรียนที่ดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคตะวันออก เป็นจำนวน 42 แห่ง ซึ่งคณะวิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

หลังจากสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงได้จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคตะวันออก จำนวน 21 แห่ง โดยแบ่งเป็น 1) โรงเรียนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 6 แห่ง 2) โรงเรียนในจังหวัดระยอง จำนวน 4 แห่ง 3) โรงเรียนในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 แห่ง 4) โรงเรียนในจังหวัดตราด จำนวน 2 แห่ง 5) โรงเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 3 แห่ง 6) โรงเรียนในจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1 แห่ง และ 7) โรงเรียนในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 แห่ง

เมื่อได้จำนวนโรงเรียนร้อยละ 50 จากการสุ่มอย่างง่ายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะวิจัยจึงทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการคัดกลุ่มตัวอย่างครูออกมาร้อยละ 50 จากจำนวนครูทั้งหมดที่ดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละโรงเรียน และคัดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมาร้อยละ 50 จากจำนวนนักเรียนระดับชั้นเรียนสูงสุดของแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามจังหวัด

ชื่อจังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		หัวหน้าหมวด	ครู	นักเรียน
จังหวัดชลบุรี	1. โรงเรียนชลบุรีสุขบพ	1 คน	1 คน	19 คน
	2. โรงเรียนชลกันยานุกูล	1 คน	2 คน	33 คน
	3. โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์”	1 คน	1 คน	18 คน
	4. โรงเรียนบางละมุง	1 คน	2 คน	9 คน
	5. โรงเรียนศรีราชา	1 คน	3 คน	24 คน
	6. โรงเรียนสิงห์สมุทร	1 คน	2 คน	37 คน
จังหวัดระยอง	7. โรงเรียนระยองวิทยาคม	1 คน	2 คน	29 คน
	8. โรงเรียนเพ็รภษมาตาวิทยา	1 คน	1 คน	12 คน
	9. โรงเรียนวัดป่าประดู่	1 คน	1 คน	21 คน
	10. โรงเรียนสุนทรภู่พิทยา	1 คน	1 คน	20 คน
จังหวัดจันทบุรี	11. โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	1 คน	2 คน	18 คน
	12. โรงเรียนเบญจมานุสรณ์	1 คน	1 คน	19 คน
	13. โรงเรียนนายายอามพิทยาคม	1 คน	1 คน	17 คน
จังหวัดตราด	14. โรงเรียนตราษตระการคุณ	1 คน	1 คน	19 คน
	15. โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์	1 คน	3 คน	39 คน
จังหวัด	16. โรงเรียนดัดดรุณี	1 คน	2 คน	39 คน
ฉะเชิงเทรา	17. โรงเรียนพุทธโสธร	1 คน	3 คน	20 คน
	18. โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา”	1 คน	2 คน	22 คน

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามจังหวัด(ต่อ)

ชื่อจังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		หัวหน้า หมวด	ครู	นักเรียน
จังหวัด ปราจีนบุรี	19. โรงเรียนปราจิณกัญญาณี	1 คน	2 คน	21 คน
จังหวัด สระแก้ว	20. โรงเรียนสระแก้ว	1 คน	2 คน	22 คน
	21. โรงเรียนอรัญประเทศ	1 คน	2 คน	32 คน
รวม		21 คน	37 คน	490 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

3.2.1 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่

3.2.1.1 แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน
ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานศึกษา จำนวน 8 ข้อ
- ส่วนที่ 2 รายละเอียดของจำนวนและรายวิชาที่เปิดสอน ตำรา/
แบบเรียนที่ใช้ประกอบการสอน และจำนวนชั่วโมงในการเรียน
รายวิชาภาษาจีน จำนวน 7 ข้อ
- ส่วนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 6 ข้อ
- ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2.1.2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบ่งเป็น 2 ฉบับ ฉบับภาษาไทยสำหรับอาจารย์
ชาวไทย และฉบับภาษาจีนสำหรับอาจารย์ชาวจีน โดยแบบสอบถามแต่ละแบบแบ่งออกเป็น 3
ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
- ส่วนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 7 ข้อ
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.2.1.3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ
- ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีน โดยแบ่งตาม
สาระการเรียนรู้เป็น 4 สาระ
- สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม
- สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

3.2.2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ซึ่งสัมภาษณ์ทั้งอาจารย์ชาวไทยและอาจารย์ชาวจีน โดยหัวข้อในการสัมภาษณ์ประกอบไปด้วย

- หัวข้อที่ 1 ภาระงานการสอนในรายวิชาภาษาจีน
- หัวข้อที่ 2 ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
- หัวข้อที่ 3 เหตุผลที่เลือกใช้ตำรา/แบบเรียนเล่มดังกล่าว
- หัวข้อที่ 4 ความเหมาะสมของตำรา/แบบเรียน

3.2.3 ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน

3.2.4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีนพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี (ป.1-ม.6) โดยนำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาเรียงตามลำดับตัวชี้วัดจากง่ายไปยาก เพื่อประเมินองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน

3.2.5 โปรแกรม spss เพื่อใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.3.1 คณะวิจัยได้ติดต่อไปยังโรงเรียนเพื่อประสานงานขอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการส่งเอกสาร ขออนุญาตสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาจีน และแจกแบบสอบถามให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นสูงสุดที่ศึกษาแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
- 3.3.2 คณะวิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 โรงเรียน
- 3.3.3 คณะวิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะวิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทั้งหมด แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ผลดังนี้

3.4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 2 รายละเอียดของจำนวนและรายวิชาที่เปิดสอน ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ สื่อการสอน และจำนวนชั่วโมงในการเรียนรายวิชาภาษาจีน โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของตาราง แผนภูมิประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย โดยการเปรียบเทียบเกณฑ์ประเมินค่าความพึงพอใจ โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มีความคิดเห็นในระดับมาก	มีค่าเท่ากับ	4
มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
มีความคิดเห็นในระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ทั้งนี้ การแปลความหมายความพึงพอใจ มีมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert Scale และใช้สูตรการคำนวณพิสัย (range) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ย	4.24 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.43 – 4.23	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.62 – 3.42	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.61	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

3.4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย โดยการเปรียบเทียบเกณฑ์ประเมินค่าความพึงพอใจ โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มีความคิดเห็นในระดับมาก	มีค่าเท่ากับ	4
มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
มีความคิดเห็นในระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ	2
มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ทั้งนี้ การแปลความหมายความพึงพอใจ มีมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert Scale และใช้สูตรการคำนวณพิสัย (range) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ย	4.24 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.43 – 4.23	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.62 – 3.42	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.61	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

3.4.3 ข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีน โดยแบ่งตามสาระการเรียนรู้เป็น
4 สาระ โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของ
แผนภูมิรูปภาพประกอบคำบรรยาย

3.4.4 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ

หัวข้อที่ 1 ภาระงานการสอนในรายวิชาภาษาจีน

หัวข้อที่ 2 ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

หัวข้อที่ 3 เหตุผลที่เลือกใช้ตำรา/แบบเรียนเล่มดังกล่าว

หัวข้อที่ 4 ความเหมาะสมของตำรา/แบบเรียน

ข้อมูลในส่วนนี้ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา หาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบของ
แผนภูมิ รูปภาพประกอบคำบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากผลการสำรวจแบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ อาจารย์และนักเรียน สามารถแบ่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น 5 ด้านหลักๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ข้อมูลด้านสถานศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน 3) ข้อมูลด้านตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน 4) ข้อมูล ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน 5) ความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ครู

- เพศ

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ : เพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
หญิง	32	86.49
ชาย	5	13.51
รวม	37	100.00

การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 37 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.49

- สัญชาติ

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ : สัญชาติ

สัญชาติ	ความถี่	ร้อยละ
ไทย	28	75.68
จีน	9	24.32
รวม	37	100.00

จากตารางด้านบนจะเห็นได้ว่า ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูสัญชาติไทยคิดเป็นร้อยละ 75.68 และครูสัญชาติจีนคิดเป็นร้อยละ 24.32

- อายุ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ : อายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
20-30 ปี	30	81.08
30-40 ปี	7	19.92
รวม	37	100.00

ช่วงอายุของครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 37 คน มีช่วงอายุที่ตรงกันอยู่ 2 ช่วง คือ ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ที่อายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.08 และช่วงอายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.92

- ระดับการศึกษาสูงสุด

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ : ระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จากสถาบันในประเทศ/ สถาบันต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	27	72.97	ในประเทศ	22	81.48
			ต่างประเทศ	5	18.52
ปริญญาโท	10	27.03	ในประเทศ	5	50.00
			ต่างประเทศ	5	50.00

ครูผู้สอนภาษาจีนมีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 72.97 โดยจำแนกเป็นจบจากสถาบันภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 81.48 และจบจากสถาบันต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 18.52 จบการศึกษาระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 27.03 โดยจำแนกเป็นจบจากสถาบันในประเทศคิดเป็นร้อยละ 50 และจบจากสถาบันต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 50

- ประสพการณ์สอนภาษาจีน

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ : ประสพการณ์สอนภาษาจีน

ประสพการณ์สอนภาษาจีน	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ปี	14	37.84
2-4 ปี	16	43.24
4-6 ปี	5	13.51
6-8 ปี	1	2.70
8-10 ปี	0	0.00
10 ปีขึ้นไป	1	2.70
รวม	37	100.00

เมื่อพิจารณาประสพการณ์สอนภาษาจีนของครูที่ตอบแบบสอบถาม จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่มีประสพการณ์อยู่ที่ 2-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมาคือ มีประสพการณ์สอนภาษาจีนน้อยกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.84 และจำนวนครูที่มีประสพการณ์สอนภาษาจีนมากกว่า 6 ปีขึ้นไป เมื่อรวมกันแล้วมีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุดเพียง 5.40

4.1.2 นักเรียน

- เพศ

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับนักเรียน : เพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
หญิง	406	82.86
ชาย	84	17.14
รวม	490	100.00

การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 490 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 82.86 ส่วนนักเรียนชายมีค่าร้อยละเพียง 17.14

4.2 ข้อมูลด้านสถานศึกษา สภาพการเรียนการสอนภาษาจีน

4.2.1 ระยะเวลาเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ตารางที่ 4.7 ระยะเวลาเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ระยะเวลา	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	5	23.81
3-5 ปี	8	38.09
5-7 ปี	5	23.81
7 ปีขึ้นไป	3	14.29

โรงเรียนที่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการเปิดดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนมาแล้ว 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือน้อยกว่า 3 ปีและอยู่ระหว่าง 5-7 ปี มีค่าร้อยละ เท่ากันคือ 23.81 ส่วนโรงเรียนที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนมากกว่า 7 ปีขึ้นไป มีค่าร้อยละในระดับต่ำสุด คือ 14.29

4.2.2 จำนวนคาบเรียน/สัปดาห์ ของรายวิชาภาษาจีน

ตารางที่ 4.8 จำนวนคาบเรียน/สัปดาห์ ของรายวิชาภาษาจีน

จำนวนคาบเรียน/สัปดาห์ ¹	ความถี่	ร้อยละ
1-2 คาบ/สัปดาห์	22	29.73
3-4 คาบ/สัปดาห์	22	29.73
5-6 คาบ/สัปดาห์	19	25.68
มากกว่า 6 คาบ/สัปดาห์	4	5.41
ไม่ตอบแบบสอบถาม	7	9.46

จากการสำรวจรายวิชาภาษาจีนของโรงเรียนจำนวน 21 แห่ง 21 รายวิชา ภาษาจีน พบว่า รายวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่มีจำนวนคาบเรียน 1-4 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็น ร้อยละ 29.73 รองลงมาคือ รายวิชาภาษาจีนที่มีจำนวนคาบเรียน 5-6 คาบ/สัปดาห์ และรายวิชา ภาษาจีนที่มีคาบเรียนมากกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

¹ จำนวน 1 คาบเรียน มีระยะเวลาเรียนประมาณ 50 นาที

4.2.3 จำนวนห้องเรียนที่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในแต่ละระดับชั้น

ตารางที่ 4.9 จำนวนห้องเรียนที่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในแต่ละระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนห้องเรียน	ร้อยละ
ม.4	จำนวน 1 ห้องเรียน	66.66 (14)
	จำนวน 2 ห้องเรียน	19.05 (4)
	จำนวน 3 ห้องเรียน	14.29 (3)
รวม		100 (21)
ม.5	จำนวน 1 ห้องเรียน	66.66 (14)
	จำนวน 2 ห้องเรียน	33.34 (7)
รวม		100 (21)
ม.6	จำนวน 1 ห้องเรียน	47.62 (10)
	จำนวน 2 ห้องเรียน	28.57 (6)
	ยังไม่เปิดสอนระดับชั้นม.6	23.81 (5)
รวม		100 (21)

จากโรงเรียนทั้งหมด 21 แห่งระดับ มีการเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในระดับชั้นม.4 จำนวน 1 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 66.66 จำนวน 2 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 19.05 และจำนวน 3 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ส่วนในระดับชั้นม.5 มีการเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนจำนวน 1 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 66.66 จำนวน 2 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 33.34 และในระดับชั้นม.6 มีการเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนจำนวน 1 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 47.62 จำนวน 2 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และมีโรงเรียนบางแห่งที่ยังไม่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในระดับชั้นม.6 จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 23.81

4.2.4 จำนวนนักเรียน/ห้องเรียน

ตารางที่ 4.10 จำนวนนักเรียน/ห้องเรียน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน/ห้อง	จำนวนโรงเรียน	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
ระดับชั้นม.4	15-20คน		
	21-25คน	1 โรงเรียน	4.76
	26-30คน	1 โรงเรียน	4.76
	31-35คน	5 โรงเรียน	23.81
	36-40คน	2 โรงเรียน	9.53
	41-45 คน	4 โรงเรียน	19.05
	46-50 คน	7 โรงเรียน	33.33
	ไม่ระบุ	1 โรงเรียน	4.76
รวมทั้งสิ้น		21 โรงเรียน	100.00
ระดับชั้นม.5	15-20 คน	1 โรงเรียน	4.76
	21-25 คน		
	26-30 คน	2 โรงเรียน	9.53
	31-35 คน		
	36-40 คน	6 โรงเรียน	28.57
	41-45 คน	7 โรงเรียน	33.33
	46-50 คน	3 โรงเรียน	14.23
	ไม่ระบุ	2 โรงเรียน	9.53
รวมทั้งสิ้น		21 โรงเรียน	100.00
ระดับชั้นม.6	15-20 คน		
	21-25 คน		
	26-30 คน	3 โรงเรียน	17.65%
	31-35 คน	1 โรงเรียน	5.88%
	36-40 คน	8 โรงเรียน	47.06%

ตารางที่ 4.10 จำนวนนักเรียน/ห้องเรียน(ต่อ)

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน/ห้อง	จำนวนโรงเรียน	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
	41-45 คน	4 โรงเรียน	23.53%
	46-50 คน	1 โรงเรียน	5.88%
รวมทั้งสิ้น		21 โรงเรียน	100.00

จากการสำรวจรายจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนของโรงเรียนจำนวน 21 แห่ง พบว่า ในระดับชั้น ม.4 ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียน 46-50 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือจำนวนนักเรียน 31-35 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และจำนวนนักเรียน 41-45 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ตามลำดับ ในระดับชั้น ม.5 ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียน 41-45 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือจำนวนนักเรียน 36.40 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และจำนวนนักเรียน 46-50 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 14.23 ตามลำดับ ในระดับชั้น ม.6 ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียน 36-40 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมา คือ จำนวนนักเรียน 41-45 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และจำนวนนักเรียน 26-30 คน/ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

4.2.5 การอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง

ตารางที่ 4.11 การอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความถี่	ร้อยละ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	7	33.33
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	6	28.57
ห้องสมุด	11	52.38
อื่นๆ (โรงเรียนจัดติวพิเศษ คลังสื่อการเรียนรู้อาษาจีน ห้องเรียนสำหรับนักเรียนภาษาจีนที่มีครูจีนต่างชาติอยู่เพื่อฝึกทักษะการฟัง-พูด)	7	33.33

จากการสำรวจโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 21 แห่ง พบว่า สภาพแวดล้อมในการอำนวยความสะดวกให้แก่ักเรียนในการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง โรงเรียนโดยส่วนใหญ่มีการจัดห้องสมุดให้แก่ักเรียนฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง จำนวน 11 แห่ง คิดเป็น

ร้อยละ 52.38 มีโรงเรียนจำนวน 7 แห่ง ที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมีโรงเรียนจำนวน 6 แห่ง ที่มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 28.57

4.2.6 อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ติดตั้งอยู่ในห้องเรียน

ตารางที่ 4.12 อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ติดตั้งอยู่ในห้องเรียน

อุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในห้องเรียน	ความถี่	ร้อยละ
ไมโครโฟน	17	80.95
เครื่องเสียง	17	80.95
คอมพิวเตอร์	12	57.14
เครื่องฉายสไลด์หรือเครื่องฉายข้ามศีรษะ	5	23.81
โปรเจคเตอร์	17	80.95
อื่นๆ (Smart Board, Interactive Board)	3	14.29

จากการสำรวจอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ติดตั้งอยู่ในห้องเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 21 แห่ง พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ ติดตั้งอยู่ในห้องเรียนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านไมโครโฟน เครื่องเสียง และโปรเจคเตอร์ มีค่าร้อยละสูงสุดถึง 80.95 รองลงมาคือด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 57.14 ส่วนเครื่องฉายสไลด์หรือเครื่องฉายข้ามศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 23.81 นอกจากนี้โรงเรียน บางแห่งยังมีการจัดตั้งอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เรียกว่า “กระดานอัจฉริยะ” (Smart Board) อีกด้วยเป็นต้น

4.2.7 สื่อการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ตารางที่ 4.13 สื่อการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

สื่อการสอน	ความถี่	ร้อยละ
cd/vcd/dvd	57	77.03
power point	40	54.05
การ์ดคำศัพท์	45	60.81
อื่นๆ	13	17.57

จากการสำรวจการใช้สื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนทั้งหมด 21 แห่ง 21 รายวิชา พบว่า สื่อการสอนที่มีการใช้มากที่สุด คือ cd/vcd/dvd คิดเป็นร้อยละ 77.03 รองลงมาคือ สื่อการสอนการ์ตูนคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 60.81 สื่อการสอน power point คิดเป็นร้อยละ 54.05 และสื่อการสอนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 54.05 ตามลำดับ

4.2.8 ตัวอักษรจีนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ตารางที่ 4.14 ตัวอักษรจีนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน

ตัวอักษรจีนที่ใช้	ความถี่	ร้อยละ
จีนตัวเต็ม	-	0.00
จีนตัวย่อ	74	100.00

จากการสำรวจตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมด 21 รายวิชา พบว่า โรงเรียนทุกแห่งล้วนใช้ตำราหรือแบบเรียนที่เป็นอักษรจีนตัวย่อทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 100

4.2.9 รายวิชาภาษาจีนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 4.15 รายวิชาภาษาจีนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลำดับ	รายชื่อกิจวิชา	ความถี่	ร้อยละ
1	ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน	1	1.35
2	ภาษาจีน 1	7	9.46
3	ภาษาจีน 2	7	9.46
4	ภาษาจีน 3	7	9.46
5	ภาษาจีน 4	7	9.46
6	ภาษาจีน 5	7	9.46
7	ภาษาจีน 6	7	9.46
8	ภาษาจีนเพิ่มเติม	5	6.76
9	ภาษาจีนอ่าน – เขียน	6	8.11

ตารางที่ 4.15 รายวิชาภาษาจีนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ต่อ)

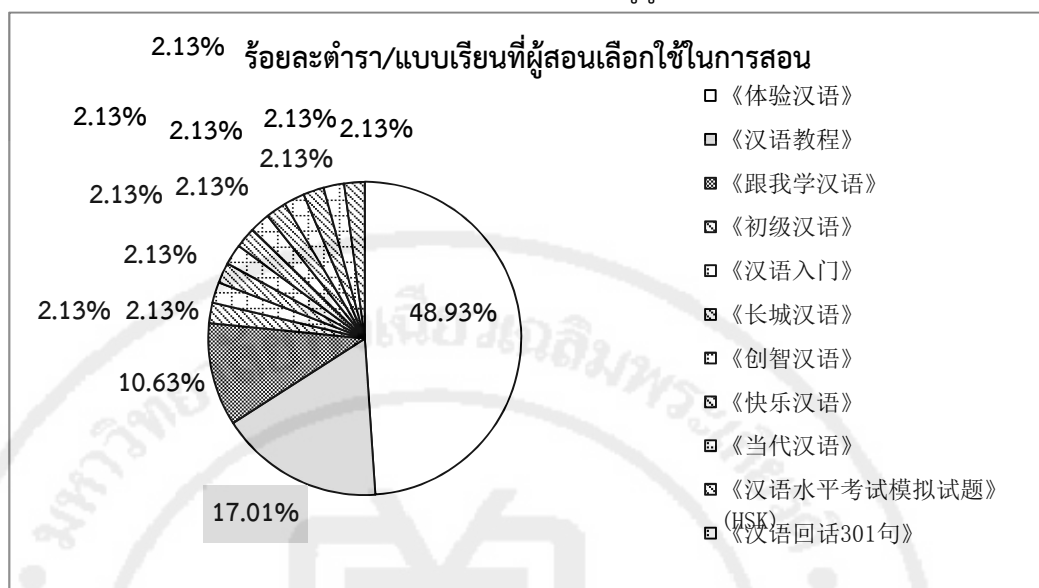
ลำดับ	รายชื่อวิชา	ความถี่	ร้อยละ
10	ภาษาจีนฟัง - พูด	6	8.11
11	ภาษาจีน 1-6 ม.ปลาย	1	1.35
12	ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน 1-6 ม.ปลาย	1	1.35
13	พัฒนาจีน	1	1.35
14	ชุมนุมภาษาจีน	1	1.35
15	จีนพื้นฐาน	1	1.35
16	เสริมทักษะภาษาจีน	2	2.70
17	ภาษาจีน	3	4.06
18	ภาษาและวัฒนธรรมจีน	1	1.35
19	HSK/PAT	1	1.35
20	ภาษาจีนหลัก	1	1.35
21	ภาษาจีนสื่อสาร	1	1.35
รวม	21 รายวิชา	74	100.00

4.3 ข้อมูลด้านตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน

4.3.1 ตำรา/แบบเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีน

ผลร้อยละของข้อมูลในส่วนนี้วิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 37 ท่าน โดยผลร้อยละของการใช้ตำรา/แบบเรียน

ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนของครูผู้สอน มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 4.1 ร้อยละตำรา/แบบเรียนที่ผู้สอนเลือกใช้ในการสอน

ร้อยละของตำรา/แบบเรียนที่ผู้สอนเลือกใช้ในการสอนนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยพิจารณาตามร้อยละข้างต้น พบว่า ตำรา/แบบเรียนที่อาจารย์ผู้สอนเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) คิดเป็นร้อยละ 48.93 รองลงมาคือตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》 (HANYU JIAOCHENG) คิดเป็นร้อยละ 17.01 ลำดับที่สามคือ ตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》 (LEARN CHINESE WITH ME) คิดเป็นร้อยละ 10.63

4.3.2 ความพึงพอใจของผู้ใช้ตำราที่มีต่อตำราหรือแบบเรียน

จากการสำรวจความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อตำราหรือแบบเรียน โดยพิจารณาจากค่าร้อยละของตำราหรือแบบเรียนที่ครูผู้สอนเลือกใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》 (HANYU JIAOCHENG) และ 《跟我学汉语》 (LEARN CHINESE WITH ME) ทั้งนี้รายละเอียดในการพิจารณาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อตำราหรือแบบเรียน ประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน 3) ด้าน การอธิบาย คำศัพท์ 4) ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา 5) ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด 6) ด้านความน่าสนใจ เช่น รูปภาพและสีสัน 7) ด้านความสอดคล้องทาง

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย 8) ด้านความเหมาะสมกับนักเรียน 9) ด้านการนำเอาไปใช้ 10) ความเหมาะสมในภาพรวม

a. ความพึงพอใจของผู้ใช้ตำราที่มีต่อตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》
(EXPERIENCING CHINESE)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE)

ความพึงพอใจในแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1. ด้านเนื้อหา	3.96	มาก
2. ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน	3.83	มาก
3. ด้านการอธิบายคำศัพท์	3.87	มาก
4. ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา	4.00	มาก
5. ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด	3.70	มาก
6. ด้านความน่าสนใจ เช่น รูปภาพและสีสันท	4.22	มากที่สุด
7. ด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.48	มาก
8. เหมาะสมกับผู้เรียน	3.74	มาก
9. ด้านการนำเอาไปใช้	3.83	มาก
10. ความเหมาะสมในภาพรวม	3.87	มาก

จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านความน่าสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจในด้านเนื้อหา ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน ด้านการอธิบายศัพท์ ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด ด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านความเหมาะสมกับผู้เรียน และด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก สำหรับความเหมาะสมในภาพรวมที่อาจารย์มีต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าว อยู่ในระดับมาก

b. ความพึงพอใจของผู้ใช้ตำราที่มีต่อตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》 (HANYU JIAOCHENG)

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》 (HANYU JIAOCHENG)

ความพึงพอใจในแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย	การแปรผล
1. ด้านเนื้อหา	3.88	มาก
2. ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน	4.13	มาก
3. ด้านการอธิบายคำศัพท์	3.38	ปานกลาง
4. ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา	3.88	มาก
5. ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด	3.25	ปานกลาง
6. ด้านความน่าสนใจ เช่น รูปภาพและสีสันท	3.38	ปานกลาง
7. ด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	2.50	น้อย
8. เหมาะสมกับผู้เรียน	3.63	มาก
9. ด้านการนำไปใช้	4.00	มาก
10. ความเหมาะสมในภาพรวม	3.75	มาก

จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》 (HANYU JIAOCHENG) พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา ด้านความเหมาะสมของผู้เรียน ด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจด้านการอธิบายคำศัพท์ ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด ด้านความน่าสนใจ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความพึงพอใจด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย อยู่ในระดับน้อย สำหรับความเหมาะสมในภาพรวมที่อาจารย์มีต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าว อยู่ในระดับมาก

c. ความพึงพอใจของผู้ใช้ตำราที่มีต่อตำรา 《跟我学汉语》 (LEARN CHINESE WITH ME)

ภาพที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》 (LEARN CHINESE WITH ME)

ความพึงพอใจในแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ย	การแปรผล
1. ด้านเนื้อหา	3.60	มาก
2. ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน	4.00	มาก
3. ด้านการอธิบายคำศัพท์	3.80	มาก
4. ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา	3.80	มาก
5. ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด	4.20	มาก
6. ด้านความน่าสนใจ เช่น รูปภาพและสีสันท	4.00	มาก
7. ด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรม ขนบ - ธรรมเนียมประเพณีไทย	2.60	น้อย
8. เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	มาก
9. ด้านการนำไปใช้	4.20	มาก
10. ความเหมาะสมในภาพรวม	4.00	มาก

จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》 (LEARN CHINESE WITH ME) พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน ด้านการอธิบายคำศัพท์ ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด ด้านความน่าสนใจ ด้านความเหมาะสมของผู้เรียน ด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย อยู่ในระดับน้อย สำหรับความเหมาะสมในภาพรวมที่อาจารย์มีต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าว อยู่ในระดับมาก

4.4 ข้อมูลด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน

4.4.1 ปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีนโดยประมาณ

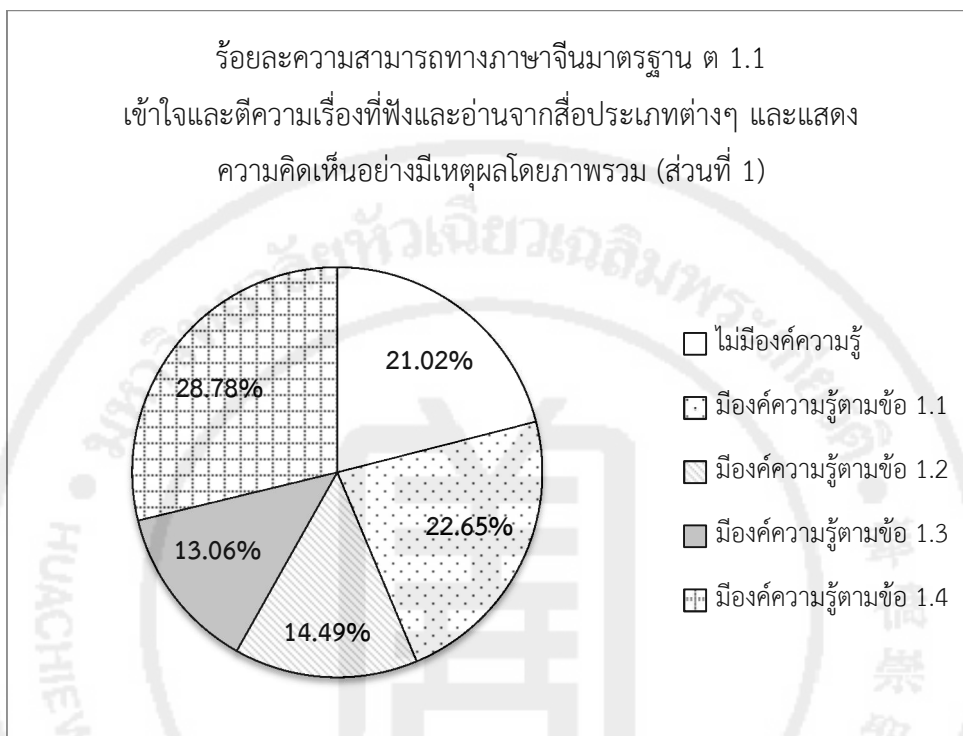
ตารางที่ 4.19 ปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีนโดยประมาณ

ปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีน	ความถี่	ร้อยละ
50-300 คำ	267	54.49
300-600 คำ	137	27.96
600-1,050 คำ	59	12.04
1,050-1,500 คำ	21	4.29
1,500 คำขึ้นไป	6	1.22
รวม	490	100.00

ผลสรุป นักเรียนส่วนใหญ่มีปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีนส่วนใหญ่อยู่ที่ 50-300 คำ คิดเป็นร้อยละ 54.49 รองลงมาคือ ปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีนอยู่ที่ 300-600 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.96 และปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีน 600-1,500 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.04 ตามลำดับ

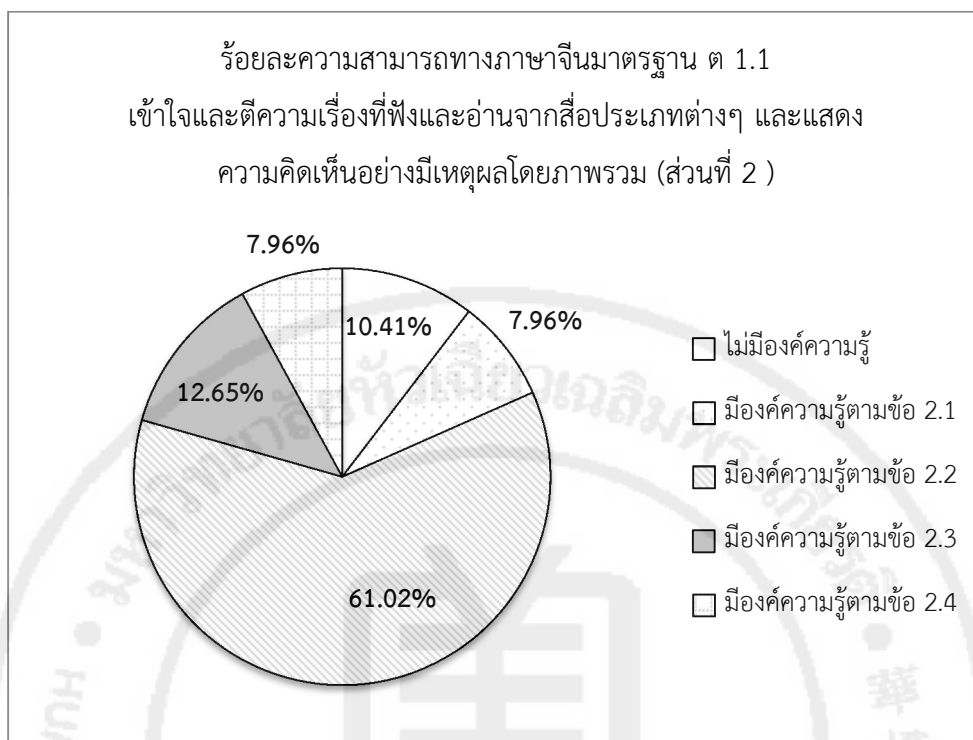
4.1.4.2 องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

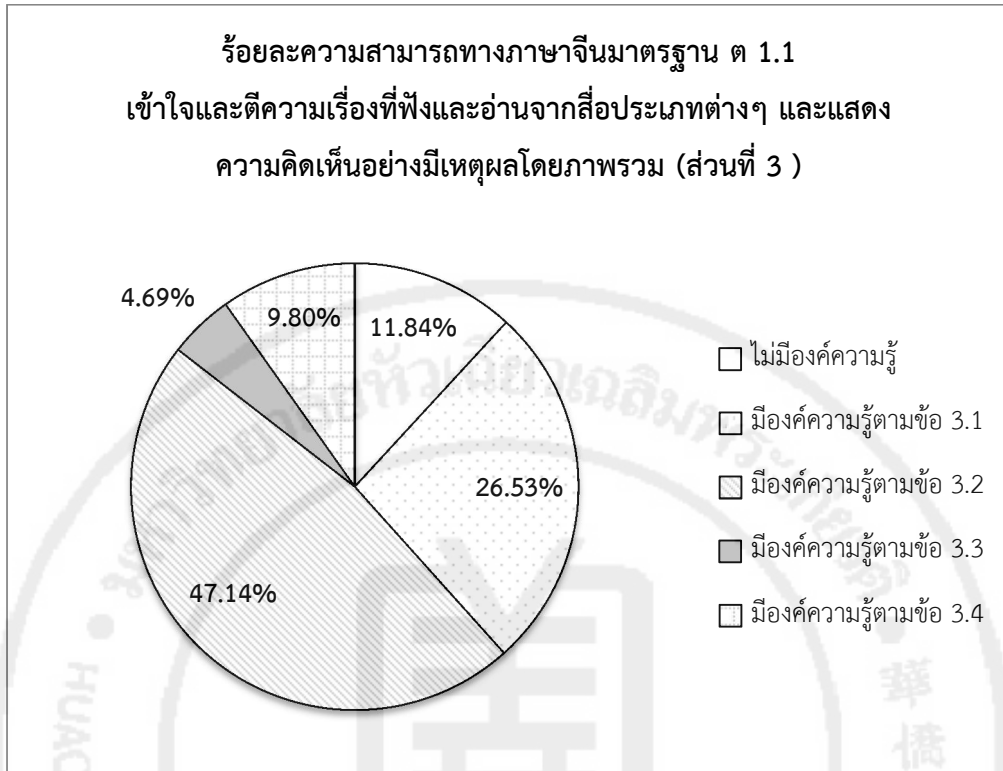
ภาพที่ 4.2 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.1
เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 1)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 1) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายและคำบรรยายที่ฟังและอ่าน (องค์ความรู้ข้อ 1.4) คิดเป็นร้อยละ 28.78 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอเรื่องที่ฟังหรืออ่าน (องค์ความรู้ข้อ 1.1) คิดเป็นร้อยละ 22.65 ส่วนนักเรียนที่สามารถปฏิบัติตาม คำขอเรื่อง คำชี้แจง คำแนะนำและคำอธิบายที่ฟังและอ่าน (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิดเป็นร้อยละ 13.06 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.3 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.1
เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 2)

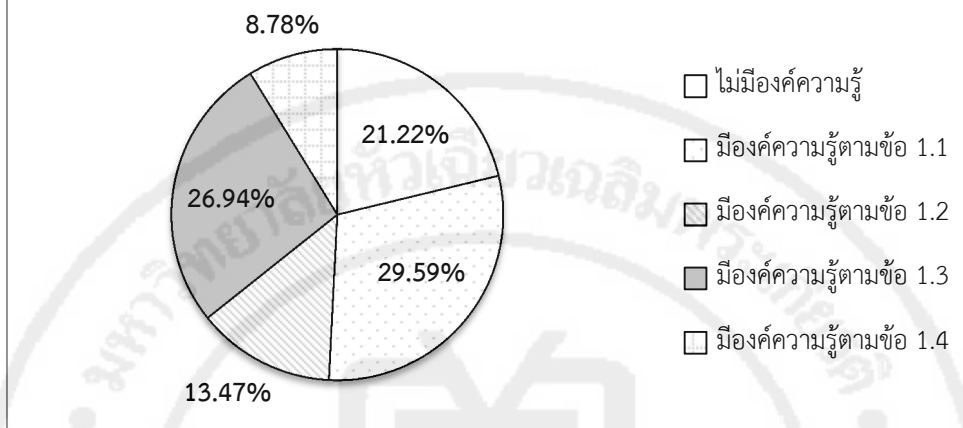
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 2) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถ อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ตามหลักการอ่านออกเสียง (องค์ความรู้ข้อ 2.2) คิดเป็นร้อยละ 61.02 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทร้อยกรองสั้นๆ และข่าวตามหลักการอ่าน (องค์ความรู้ข้อ 2.3) คิดเป็นร้อยละ 12.65 ส่วนนักเรียนที่สามารถระบุศัพท์อักษรตามระบบพินอิน ประสมเสียง อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทฝึกออกเสียงง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง เช่น หลักการออกเสียง พยัญชนะวรรณยุกต์ (องค์ความรู้ข้อ 2.1) และสามารถออกเสียงข้อความ ข่าวประกาศ โฆษณา และบทร้อยกรองตามหลักการอ่าน (องค์ความรู้ข้อ 2.4) มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 7.96 ซึ่งมีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.4 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.1
เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 3)

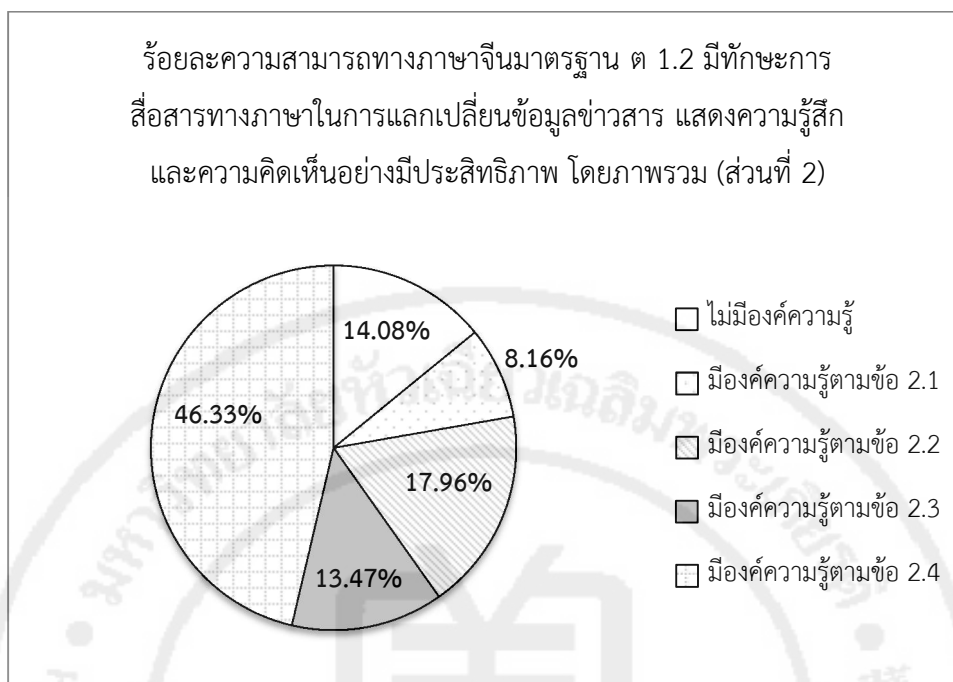
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทย ตามมาตรฐาน ต 1.1 **เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (ส่วนที่ 3)** เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถบอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น (องค์ความรู้ข้อ 3.2) คิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่าน ประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ (องค์ความรู้ข้อ 3.1) คิดเป็นร้อยละ 26.53 ส่วนนักเรียนที่สามารถระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมให้เหตุผลและยกตัวอย่างอย่างง่าย ประกอบ (องค์ความรู้ข้อ 3.3) คิดเป็นร้อยละ 4.69 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวม(ส่วนที่ 1)

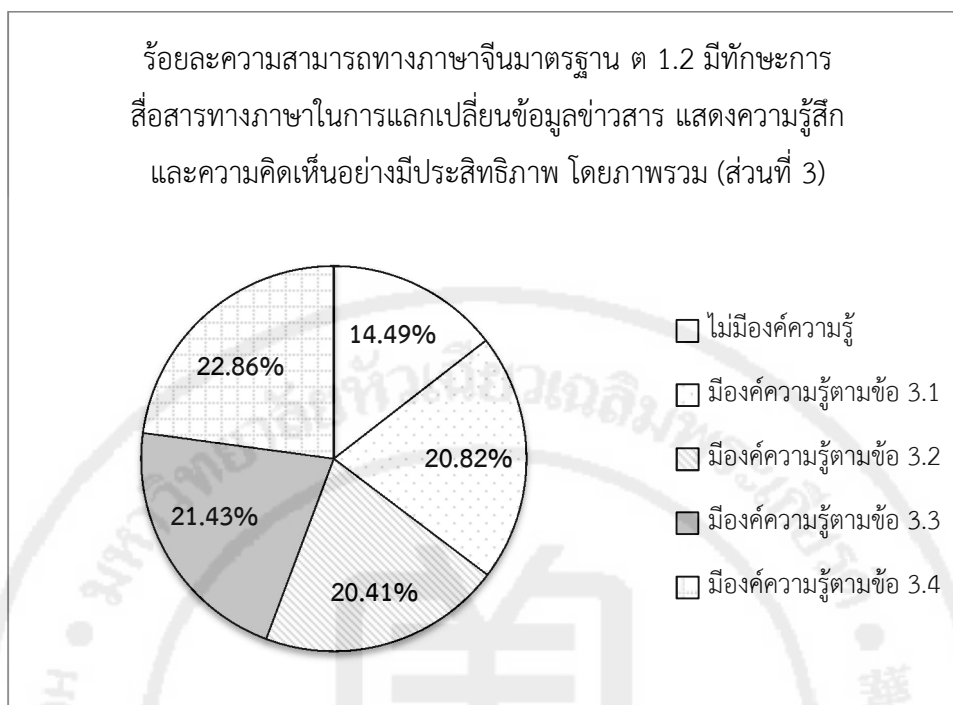
ภาพที่ 4.5 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 1)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย ตามมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 1) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง (องค์ความรู้ข้อ 1.1) คิดเป็นร้อยละ 29.59 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในเรื่องใกล้ตัวและสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิดเป็นร้อยละ 26.94 ส่วนนักเรียนที่สามารถสนทนาอย่างต่อเนื่องและเขียนโต้ตอบข้อมูลข่าวสารประสบการณ์และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม (องค์ความรู้ข้อ 1.4) คิดเป็นร้อยละ 8.78 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.6 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 2)

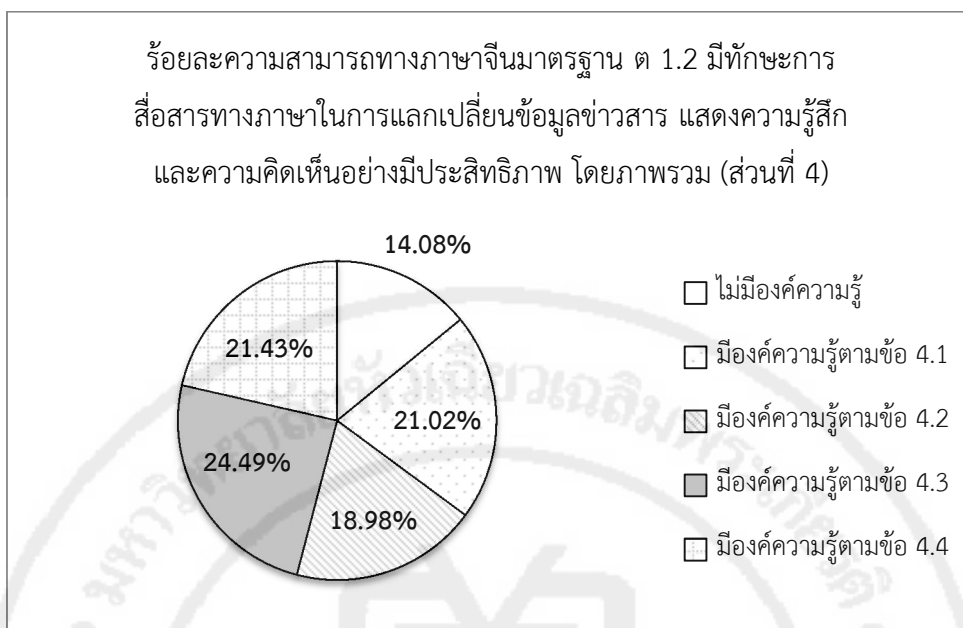
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 2) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในสถานการณ์ (องค์ความรู้ข้อ 2.4) คิดเป็นร้อยละ 46.33 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำอย่างง่าย (องค์ความรู้ข้อ 2.2) คิดเป็นร้อยละ 17.96 ส่วนนักเรียนที่สามารถใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง (องค์ความรู้ข้อ 2.1) คิดเป็นร้อยละ 8.16 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.7 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 3)

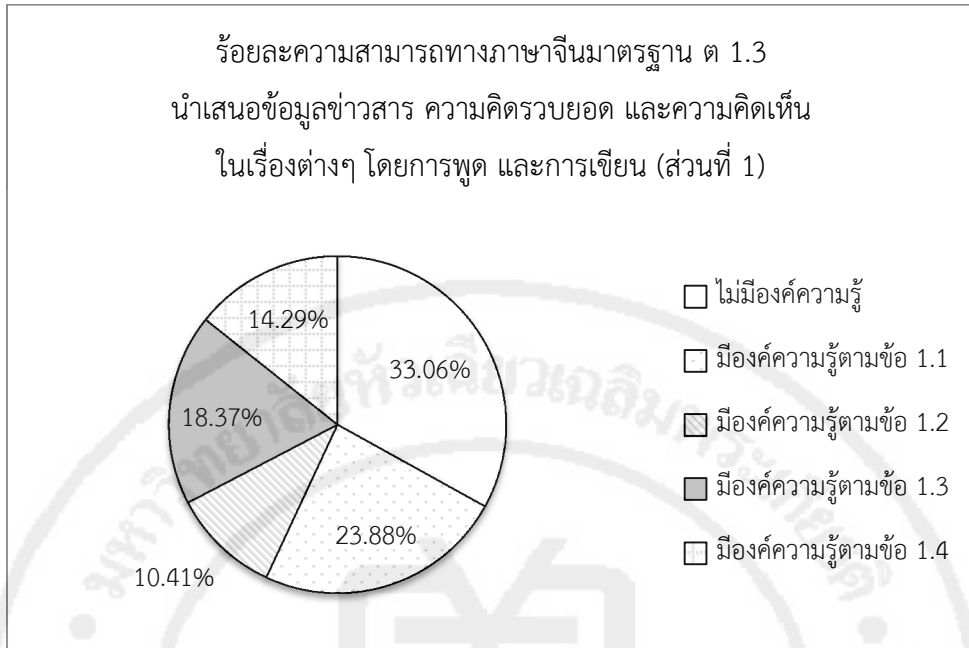
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 3) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถพูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ (องค์ความรู้ข้อ 3.4) คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถพูดหรือเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ (องค์ความรู้ข้อ 3.3) คิดเป็นร้อยละ 21.43 ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถบอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 14.49 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.8 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 4)

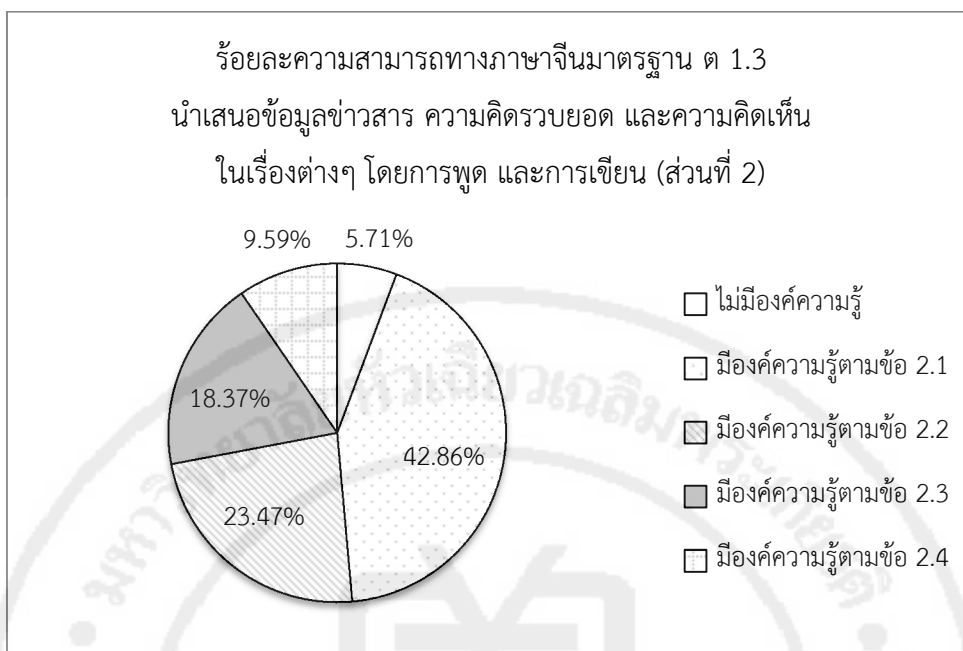
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทย ตามมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (ส่วนที่ 4) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน (องค์ความรู้ข้อ 4.3) คิดเป็นร้อยละ 24.49 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน (องค์ความรู้ข้อ 4.4) คิดเป็นร้อยละ 21.43 ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถพูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองได้ (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 14.08 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.9 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.3

นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน (ส่วนที่ 1)

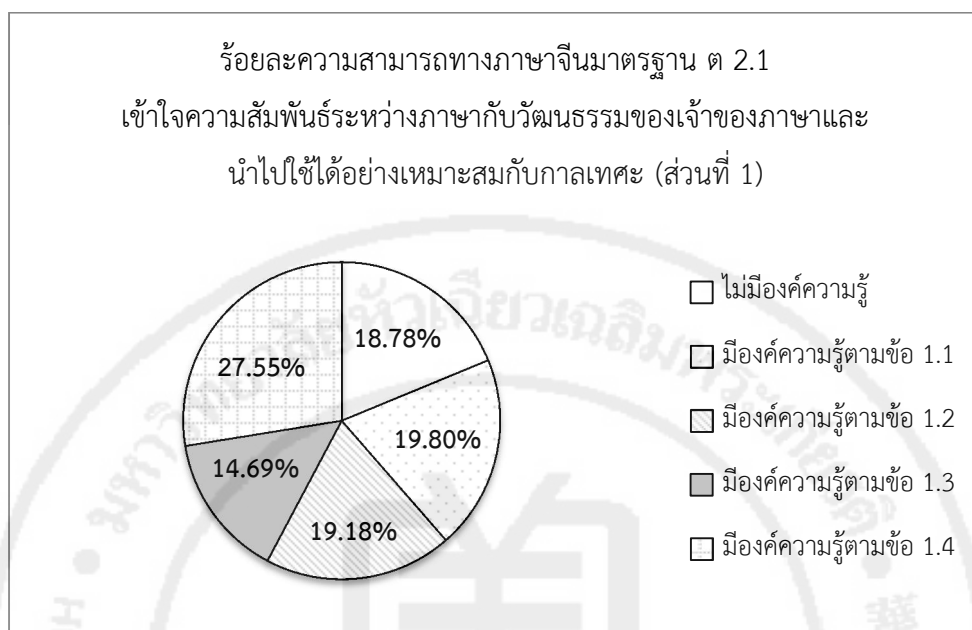
ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย ตามมาตรฐาน ต 1.3 **นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน (ส่วนที่ 1)** เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมไม่สามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวได้ (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 33.06 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว (องค์ความรู้ข้อ 1.1) คิดเป็นร้อยละ 23.88 ส่วนนักเรียนที่สามารถพูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว (องค์ความรู้ข้อ 1.2) คิดเป็นร้อยละ 10.41 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.10 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 1.3
นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน (ส่วน
ที่ 2)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร
ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน (ส่วนที่ 2)
เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถเขียนอักษรจีน
คำศัพท์ง่ายๆ (องค์ความรู้ข้อ 2.1) คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถ
เขียนภาพแผนผังและตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน (องค์ความรู้ข้อ 2.2) คิด
เป็นร้อยละ 23.47 ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถเขียนอักษรจีน คำศัพท์ง่ายๆ ได้ (ไม่มีองค์
ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 5.71 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

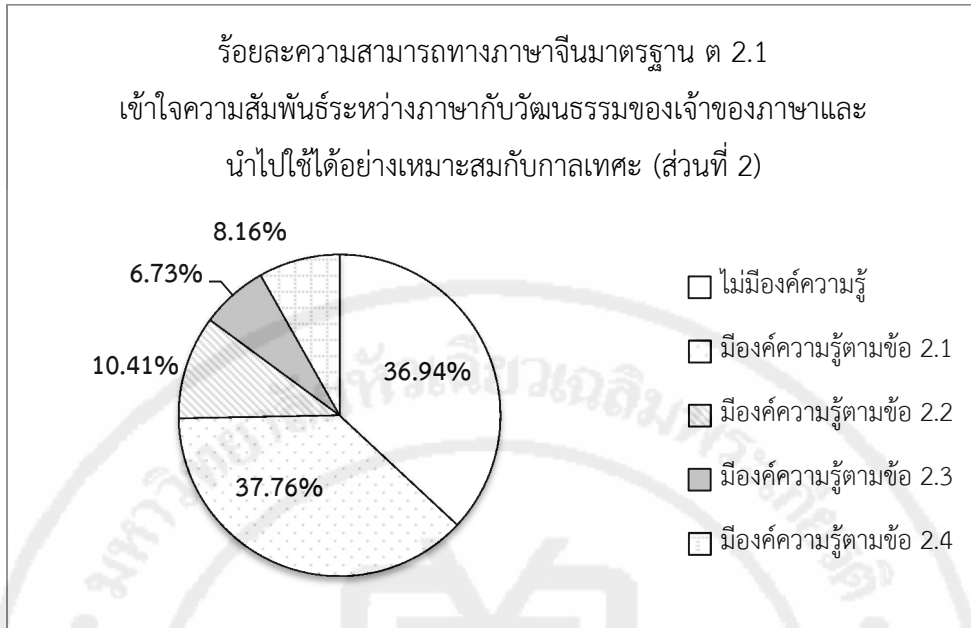
สาระที่ 2: ภาษาและวัฒนธรรม

ภาพที่ 4.11 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 2.1

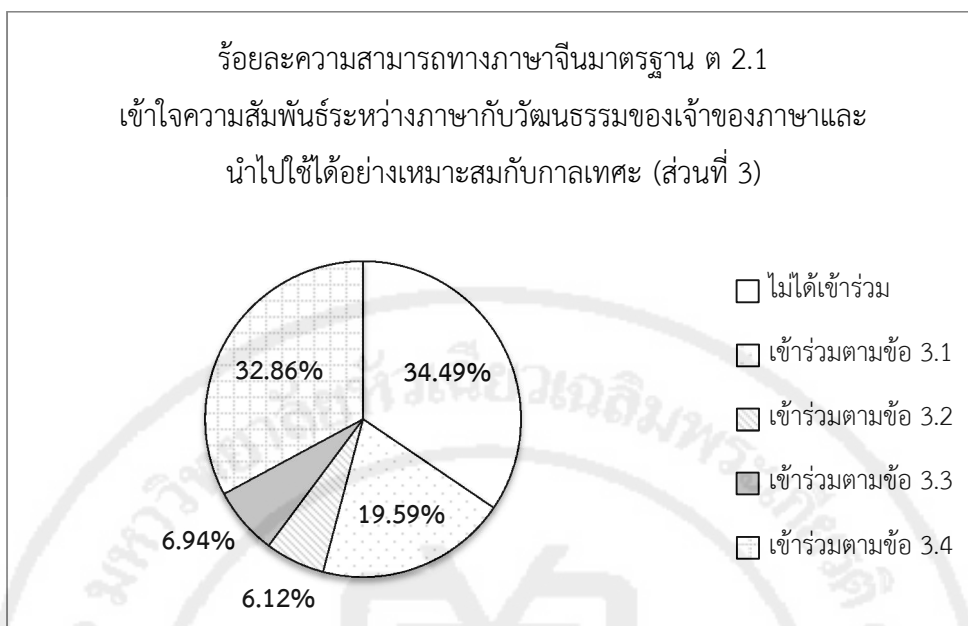
เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับ
กาลเทศะ (ส่วนที่ 1)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์
ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับ
กาลเทศะ (ส่วนที่ 1) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวม
สามารถเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่
ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน (องค์ความรู้ข้อ 1.4) คิดเป็น ร้อยละ 27.55
รองลงมาคือ นักเรียนสามารถพูดและแสดงออกตามวัฒนธรรมของจีน (องค์ความรู้ ข้อ
1.1) คิดเป็นร้อยละ 19.80 ส่วนนักเรียนที่สามารถใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง
อย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิด
เป็นร้อยละ 14.69 มีค่า ร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

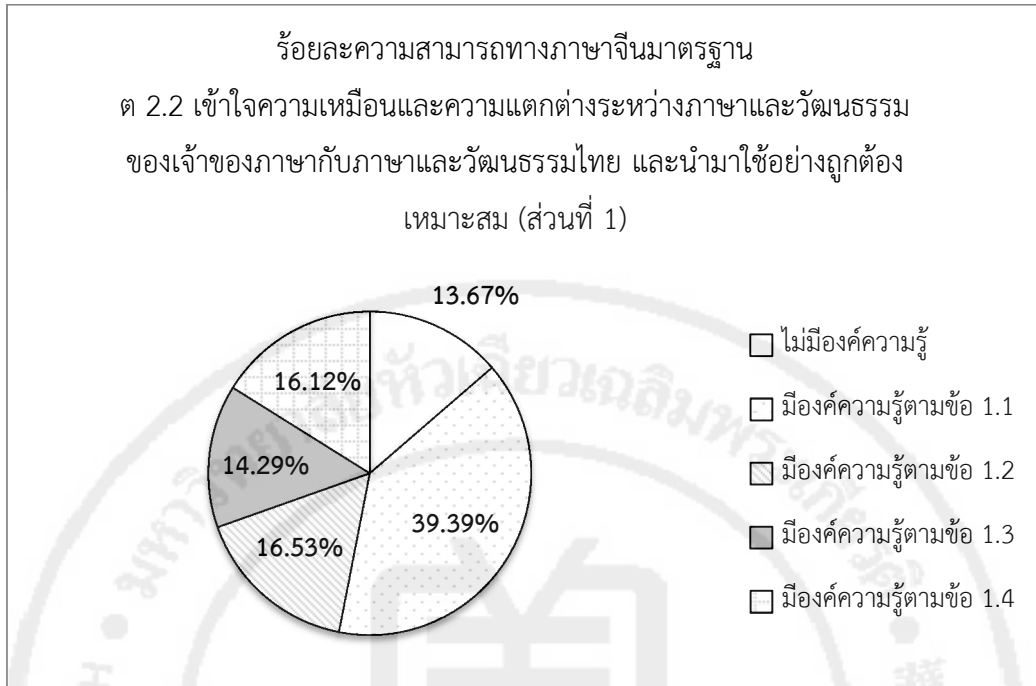
ภาพที่ 4.12 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 2.1
เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม
กับกาลเทศะ (ส่วนที่ 2)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์
ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับ
กาลเทศะ (ส่วนที่ 2) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวม
สามารถบอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลและวันสำคัญของจีน (องค์ความรู้ข้อ 2.1)
คิดเป็นร้อยละ 37.76 รองลงมาคือ นักเรียนไม่สามารถบอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล
และวันสำคัญของจีน (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 36.94 ส่วนนักเรียนที่สามารถ
อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของจีน (องค์ความรู้ข้อ
2.3) คิดเป็นร้อยละ 6.73 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

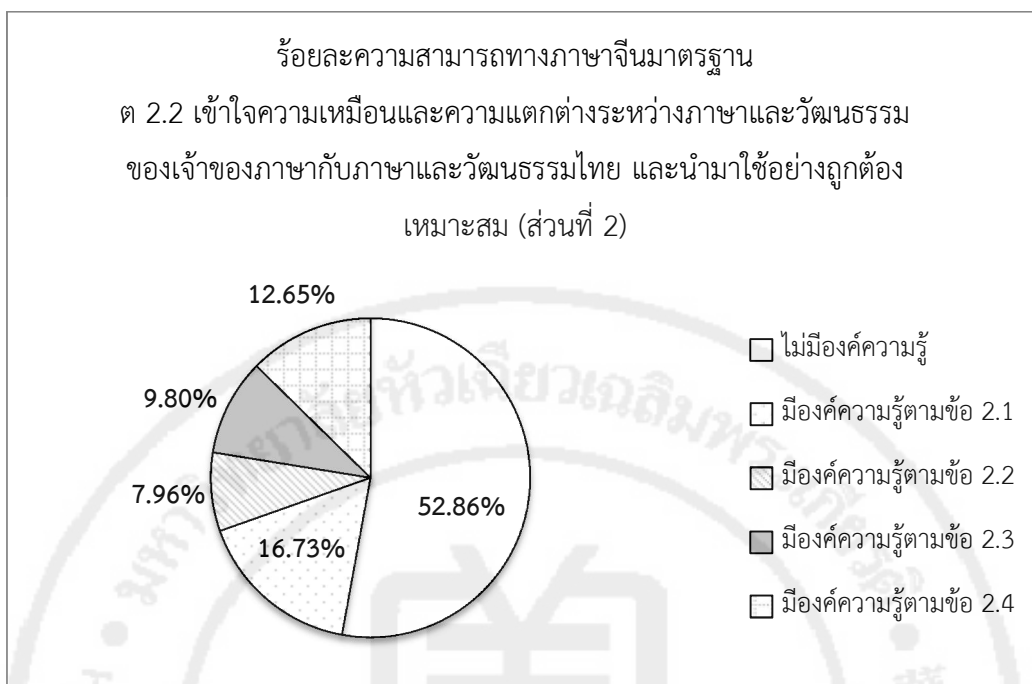
ภาพที่ 4.13 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 2.1
เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม
กับกาลเทศะ (ส่วนที่ 3)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย ตามมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์
ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับ
กาลเทศะ (ส่วนที่ 3) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมไม่ได้
เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย (ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม)
คิดเป็นร้อยละ 34.49 รองลงมาคือ นักเรียนได้เข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษา
และวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจ (ข้อ 3.4) คิดเป็นร้อยละ 32.86 ส่วนนักเรียนที่ได้
เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจหรือเหมาะสมกับวัย
(ข้อ 3.2) มีเพียง ร้อยละ 6.12 ซึ่งมีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.14 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 2.2
เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและ
วัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (ส่วนที่ 1)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและ
ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรม
ไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (ส่วนที่ 1) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละ
ข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถระบุตัวอักษรจีน คำและความหมายศัพท์อักษร
พินอิน (拼音 pinyin) และออกเสียงได้ถูกต้อง (องค์ความรู้ ข้อ 1.1) คิดเป็นร้อยละ
39.39 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถบอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างการออก
เสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้าง
ประโยคของภาษาจีนและภาษาไทย (องค์ความรู้ข้อ 1.2) คิดเป็นร้อยละ 16.53 ส่วน
นักเรียนที่ไม่สามารถระบุตัวอักษรจีน คำและความหมายศัพท์อักษรพินอิน (拼音 pinyin)
และออกเสียงให้ถูกต้องได้ (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 13.67 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับ
ต่ำสุด

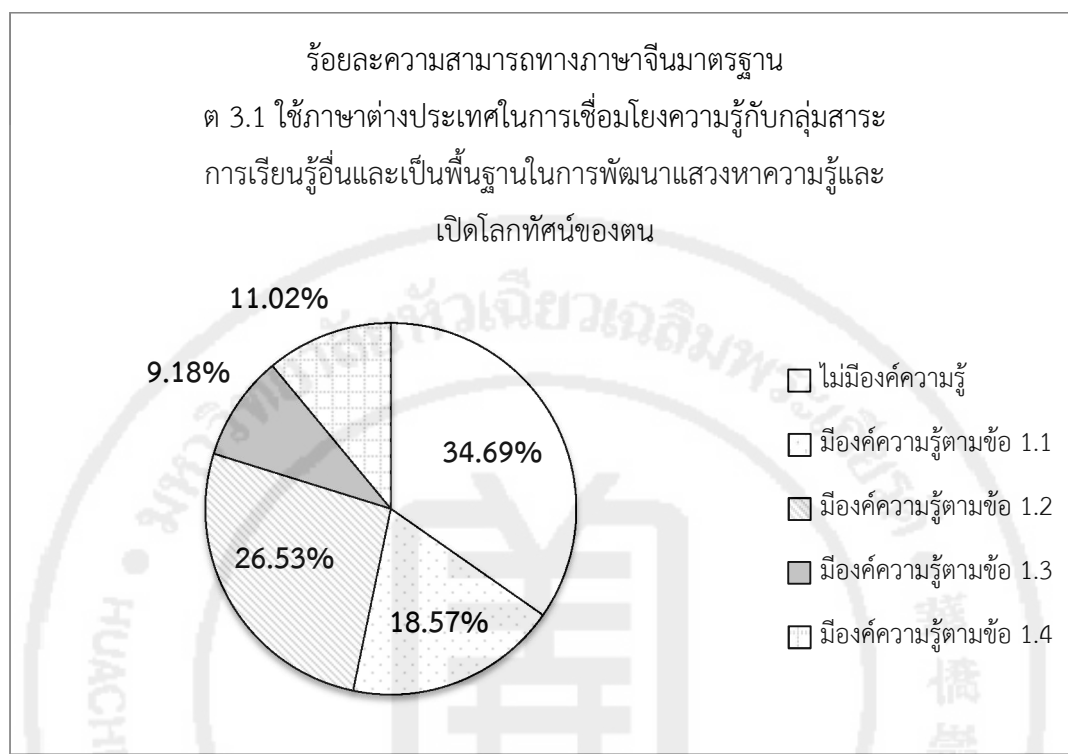

ภาพที่ 4.15 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 2.2
เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและ
วัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (ส่วนที่ 2)

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย ตามมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและ
ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรม
ไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (ส่วนที่ 2) เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละ
ข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมไม่สามารถบอกความเหมือนหรือความแตกต่างด้าน
วัฒนธรรมของจีนและของไทยได้ (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 52.86 รองลงมาคือ
นักเรียนสามารถบอกความเหมือนหรือความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของจีนและของไทย
เช่น การทักทาย การแต่งกาย (องค์ความรู้ข้อ 2.1) คิดเป็นร้อยละ 16.73 ส่วนนักเรียนที่
สามารถบอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีตาม
วัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรมไทย (องค์ความรู้ข้อ 2.2) คิดเป็นร้อยละ 7.96 มีค่าร้อยละ
อยู่ในระดับต่ำสุด

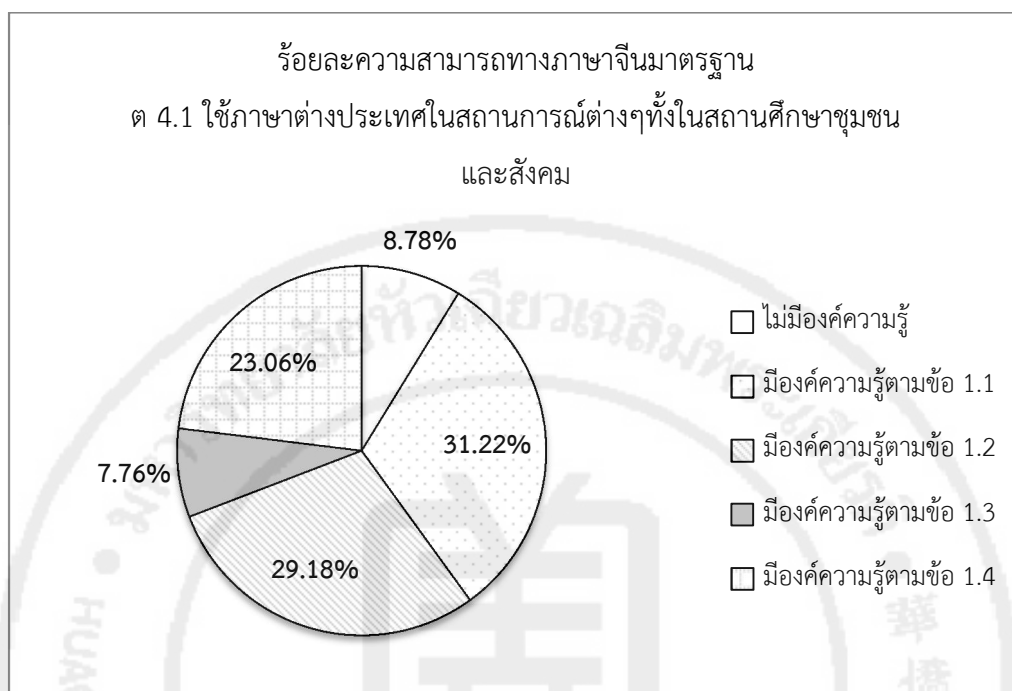
สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ภาพที่ 4.16 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 3.1
ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน
ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศใน
การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหา
ความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียน
โดยรวมไม่สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ (ไม่มีองค์ความรู้)
คิดเป็นร้อยละ 34.69 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ
กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน (องค์ความรู้ข้อ
1.2) คิดเป็นร้อยละ 26.53 ส่วนนักเรียนที่สามารถบอกค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูลหรือ
ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดหรือ
การเขียน (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิดเป็นร้อยละ 9.18 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ภาพที่ 4.17 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 4.1
ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมสามารถฟังหรือพูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน (องค์ความรู้ข้อ 1.1) คิดเป็นร้อยละ 31.22 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถฟังพูดและอ่าน หรือเขียนประโยคหรือบทสนทนาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา (องค์ความรู้ข้อ 1.2) คิดเป็นร้อยละ 29.18 ส่วนนักเรียนที่สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิดเป็นร้อยละ 7.76 มีค่าร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

ภาพที่ 4.18 ร้อยละความสามารถทางภาษาจีนมาตรฐาน ต 4.2

ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ร้อยละองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก เมื่อพิจารณาตามค่าร้อยละข้างต้น ผลที่ได้คือ นักเรียนโดยรวมไม่สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวได้ (ไม่มีองค์ความรู้) คิดเป็นร้อยละ 30.82 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว (องค์ความรู้ข้อ 1.1) คิดเป็น ร้อยละ 26.94 ส่วนนักเรียนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม นำเสนอและสรุปความรู้หรือข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่ง การเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ (องค์ความรู้ข้อ 1.3) คิดเป็นร้อยละ 4.08 มีค่า ร้อยละอยู่ในระดับต่ำสุด

4.5 ความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

4.5.1 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
1. อาคารสถานที่	3.71	มาก
2. หลักสูตรภาษาจีน	3.86	มาก
3. ตำรา/แบบเรียนที่ใช้	3.81	มาก
4. จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน	4.00	มาก
5. สิ่งอำนวยความสะดวก	3.71	มาก
6. ความพึงพอใจในภาพรวม	3.95	มาก
รวม	3.84	มาก

จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ หลักสูตรภาษาจีน ตำรา/แบบเรียน จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับความพึงพอใจในภาพรวมที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

4.5.2 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
1. อาคารสถานที่	4.08	มาก
2. หลักสูตรภาษาจีน	3.70	มาก
3. ตำรา/แบบเรียนที่ใช้	3.76	มาก

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน(ต่อ)

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4. จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน	3.97	มาก
5. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	3.54	มาก
6. สิ่งอำนวยความสะดวก	3.78	มาก
7. ความพึงพอใจในภาพรวม	4.08	มาก
รวม	3.85	มาก

จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ หลักสูตร ภาษาจีน ตำรา/แบบเรียน จำนวนชั่วโมงในการเรียนในการเรียนการสอน จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับความพึงพอใจในภาพรวมที่มีต่อปัจจัยในการเรียนการสอนภาษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งคณะวิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ หัวหน้าหมวดภาษา ต่างประเทศ 21 คน อาจารย์สอนรายวิชาภาษาจีน 37 คน และนักเรียน 490 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

5.1.1. ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ

สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออก ของไทยตามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 โรงเรียน พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ประมาณ 3-5 ปี และจำนวนชั่วโมงเรียนในรายวิชาภาษาจีนคือ 1-4 คาบเรียน/สัปดาห์ จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน ในระดับชั้น ม.4 จำนวน 46-50 คน/ห้องเรียน ระดับชั้นม.5 จำนวน 41-45 คน/ห้องเรียน และในระดับชั้นม.6 จำนวน 36-40 คน/ห้องเรียน โดยโรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดห้องสมุดเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักเรียน นักเรียนสามารถฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเองได้และในห้องเรียนมีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ไมโครโฟน เครื่องเสียงและโปรเจคเตอร์

จำนวนรวมรายวิชาที่สถานศึกษากลุ่มตัวอย่างเปิดสอน มีรายวิชารวม 21 รายวิชา ตำรา/แบบเรียนที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》(EXPERIENCING CHINESE) รองลงมาคือ ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》(HANYU JIAOCHENG) และตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》(LEARN CHINESE WITH ME) ส่วนสื่อประกอบการสอนที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้คือ CD/VCD/DVD รองลงมาคือ สื่อการสอนการ์ดคำศัพท์ และสื่อการสอน power point นอกจากนี้ โรงเรียนทุกแห่งล้วนใช้ตำรา/แบบเรียนที่เป็นอักษรจีนตัวอักษทั้งหมด ในส่วนของจำนวนคาบเรียนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่จัดคาบเรียนภาษาจีน 1-4 คาบ/สัปดาห์ รองลงมาคือ จำนวนคาบเรียน 5-6 คาบ/สัปดาห์

ความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่า หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในส่วนของข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ภาษาจีนมีความจำเป็นต่อนักเรียนในปัจจุบันมากขึ้น โรงเรียนมีการพัฒนาครูและส่งครูเข้าอบรม ควรมีสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น
- ตำราเรียนที่ใช้อยู่ยังน้อยไป
- นักเรียนที่มาเรียนแผนการเรียนภาษาจีน ควรเป็นนักเรียนที่มีใจรัก เห็นความสำคัญ และเรียนด้วยความสมัครใจ และควรมีการคัดกรองนักเรียนบ้างสำหรับการสมัครเรียนแผนภาษาจีนโดยตรง
- อยากให้มีหน่วยงานส่วนกลางจัดกิจกรรมอบรมด้านต่างๆ หรือค่ายภาษาและวัฒนธรรมให้กับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ในเขตภาคตะวันออก เพื่อให้ให้นักเรียนตัวแทนของแต่ละโรงเรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับในกิจกรรมมาร่วมถ่ายทอดให้กับเพื่อนในโรงเรียนของตน อีกทั้งเกิดกำลังใจในการศึกษาภาษาจีนต่อไป
- อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาจีนอยู่อย่างสม่ำเสมอ
- ครูจีน (คนไทย) ที่บรรจุแล้วเพื่อเป็นหลัก
- ขาดห้องภาษาจีน
- สิ่งที่ทางโรงเรียนต้องเน้นให้นักเรียน คือ ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 คือ ภาษาจีน โดยเฉพาะนักเรียนที่ต้องเรียนโปรแกรมศิลป์ภาษาจีน และทางโรงเรียนควรจัดหาแหล่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
- ควรมีสื่อประกอบพัฒนาทักษะทางภาษาจีนเพิ่มเติม
- จำนวนครูผู้สอนภาษาจีนไม่เพียงพอ
- ควรมิตำราเรียนมาตรฐานตามหลักสูตรโปรแกรมของกระทรวงเพื่อสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

5.1.2. ความคิดเห็นของอาจารย์

สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทยตามความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยระหว่าง 20-30 ปี และมีประสบการณ์การสอนภาษาจีนระหว่าง 1-4 ปี

ความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่าอาจารย์มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจที่มีต่อตำรา/แบบเรียนที่อาจารย์ผู้สอนเลือกใช้ในการสอนมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》(EXPERIENCING CHINESE), ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》(HANYU JIAOCHENG) และตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》(LEARN CHINESE WITH ME) โดยมีผลสรุปดังนี้

- ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》(EXPERIENCING CHINESE) พบว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- ตำรา/แบบเรียน 《汉语教程》(HANYU JIAOCHENG) พบว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- ตำรา/แบบเรียน 《跟我学汉语》(LEARN CHINESE WITH ME) พบว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อตำรา/แบบเรียนดังกล่าวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ในส่วนของข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- หากห้องเรียนมีความพร้อม มีสื่ออุปกรณ์พร้อม น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ หรือกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้า หากนักเรียนได้เห็นเป็นภาพ อาจจะทำให้รู้สึกชอบและใส่ใจมากขึ้น
- เนื้อหาตำรา/แบบเรียน ไม่สอดคล้องกับข้อสอบ PAT
- อยากให้มีการจัดอบรมด้านการสอนภาษาจีนเพิ่มเติม

- ปัญหาเรื่องชั่วโมงในการสอนรายวิชาภาษาจีน ซึ่งทางสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) ได้กำหนดไว้ว่าอาจารย์ชาวจีนจะต้องสอนไม่เกิน 22 คาบ/สัปดาห์ แต่อาจารย์ชาวจีนผู้ถูกสัมภาษณ์กลับได้สอน 23 คาบ
- อยากให้มีเวทีการแสดงออกถึงความสามารถด้านภาษาจีนของเด็กไทยมากขึ้น เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนภาษาจีน
- อยากให้กำหนดตำรา/แบบเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ
- ในการเรียนภาษาจีนระดับเบื้องต้น ควรให้อาจารย์ชาวไทยเป็นคนสอน ส่วนในระดับสูงค่อยเป็นอาจารย์ชาวต่างชาติสอน
- จำนวนนักเรียนต่อห้อง อยากให้มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 30 คน/ห้อง เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- รายวิชาพูดและรายวิชาเขียนควรดูให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของเด็ก โดยในระดับต้นควรให้เรียนการสนทนาพื้นฐาน และเมื่อพอมีพื้นฐานสูงขึ้นจึงค่อยเรียนการเขียนภาษาจีน
- ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》(EXPERIENCING CHINESE) เล่ม5 - เล่ม6 มีเนื้อหาที่ยากแบบก้าวกระโดดกว่าเนื้อหาเล่มต้นๆ

5.1.3. ความคิดเห็นของนักเรียน

สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกของไทยตามความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามสายศิลป์ภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง นักเรียนส่วนใหญ่มีปริมาณคำศัพท์ภาษาจีนระหว่าง 50-300 คำ รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 300-600 คำ และระหว่าง 600-1,050 คำ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตาม 4 สาระการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ตามหลักการอ่านออกเสียงได้ ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาใน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในสถานการณ์ได้ เช่น 请你帮我...好吗/可以吗? 、你不应该... ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนอักษรจีนและคำศัพท์ง่ายๆได้ เช่น 我、你、很好、妈妈、的 ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนต้น

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถบอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลและวันสำคัญของจีน เช่น 春节、中秋节 ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้เทียบเท่ากับระดับประถมศึกษาตอนต้น

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มี ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 2.2 ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาตอนต้น

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 3.1 ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมี องค์ความรู้ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาตอนต้น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถฟังหรือพูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้ในระดับประถมศึกษาตอนต้น

ความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยภาพรวมคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐาน ต 4.2 ซึ่งเมื่อเทียบกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี นักเรียนจะมีองค์ความรู้ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาตอนต้น

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลมาอภิปรายผล ได้ 3 ด้านหลักๆ ได้แก่

5.2.1 ด้านสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

5.2.1.1 หลักสูตร และการบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ทราบว่า หลักสูตรภาษาจีนที่ทางโรงเรียนกำหนดกับแนวทางปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ จากข้อมูลในแบบสอบถามของหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดหลักสูตรภาษาจีน กำหนดรายวิชา ตำรา/

แบบเรียน และจำนวนชั่วโมงเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนทำให้ทราบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในความเป็นจริงแล้วไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ได้ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร อยู่เย็น (2553) ที่ว่าสภาพการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมการวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรนั้น กลับมีสภาพปฏิบัติน้อยสุด

นอกจากนี้คณะวิจัยยังพบว่า หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศไม่มีความรู้ทางภาษาจีน ทำให้เป็นอุปสรรคในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนบางแห่งที่มีแต่ครูผู้สอน ชาวจีนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบหลักในรายวิชาภาษาจีน อีกทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารระหว่างหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนชาวจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ สงวนนวน (2546) และงานวิจัยของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง “การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถม-มัธยมศึกษา” (2551) ในด้านการบริหารหลักสูตรที่ว่า ผู้บริหารฝ่ายวิชาการและประธานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน ขาดความรู้ด้านภาษาจีน และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับภาษาจีน ก่อให้เกิดปัญหาคุณภาพการเรียนการสอน ตลอดจนทำให้ครูผู้สอนไม่ทราบจุดด้อยในการสอนของตนเอง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเทคนิคการสอน และคุณภาพการเรียนการสอนได้

5.2.1.2 ครูผู้สอน

ปัญหาหลักที่พบจากงานวิจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาจีนน้อย โดยเฉพาะครูชาวจีน ซึ่งครูชาวจีนส่วนใหญ่เป็นครูอาสาสมัครที่กระทรวงศึกษาธิการจีนจัดส่งให้กับกระทรวงศึกษาธิการไทย โดยมีระยะเวลาทำงานประมาณ 1 ปี ดังนั้น การจัดสรรครูผู้สอนภาษาจีนจึงเป็นไปอย่างไม่เป็นระบบ และขาดความต่อเนื่องในการสอน ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนของทางโรงเรียนไม่สามารถวางแผนการเรียนการสอนในระยะยาวได้

นอกจากนี้กรณีของครูอาสาสมัครชาวจีนที่ไม่สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ และไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทย อีกทั้งขาดความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้สภาพการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

5.2.1.3 สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

มุขรินทร์ หวง (2551) ได้เสนอถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางใน ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน คือ การสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษาจีน โดยการเพิ่มแหล่งการเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนและในโรงเรียน นอกจากนี้ ยังเสนออีกว่าการลดขนาดชั้นเรียนให้มีนักเรียนประมาณ 25 คน/ห้องเรียน ยังสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นได้

นอกจากนี้ ในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2556 มีการปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยกำหนดให้ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน มีจำนวนคาบเรียน ไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนนักเรียนไม่เกิน 30 คน/ห้องเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า จำนวนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉลี่ยมีจำนวนประมาณ 40 คน/ห้องเรียน และมีคาบเรียนเพียง 1-4 คาบ/สัปดาห์ จึงส่งผลให้ห้องความรู้ของนักเรียนมีระดับต่ำกว่ามาตรฐานการเรียนรู้อันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้

ในส่วนของการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียนในการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นพบว่า สภาพแวดล้อมทางภาษาของโรงเรียน โดยส่วนใหญ่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษาจีนเท่าที่ควร เช่น จากการสำรวจโรงเรียนทั้งหมด 21 แห่ง พบว่ามีโรงเรียนเพียง 11 แห่ง ที่มีการจัดสื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับภาษาจีนไว้ในห้องสมุด นอกจากนี้ มีโรงเรียนเพียง 7 แห่ง ที่มีความพร้อมทางด้านห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งคณะวิจัยเห็นว่า แหล่งการเรียนรู้ทางภาษาจีนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มทักษะทางภาษาจีนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ในส่วนของการเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน คณะวิจัยพบว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนของทางโรงเรียนโดยภาพรวมมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งไม่เพียงพอ กับจำนวนของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะของการยืมเรียน หรือ

ครูผู้สอนจัดทำเอกสารแจกนักเรียนเอง หรือครูผู้สอนให้นักเรียนจดเนื้อหาในแต่ละบทเรียนลงในสมุดเอง เหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนไม่เป็นที่ไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้

ปัจจัยดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า สภาพแวดล้อมทางภาษาของโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนภาษาจีน และยังสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับชั้นขาดความต่อเนื่อง

5.2.2 ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน

จากข้อมูลของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2556) “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน” ได้กล่าวถึง จุดประสงค์การเรียนรู้ทางภาษาจีนที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นใน 3 ลักษณะ คือ ความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ในส่วนของความรู้ทางภาษานั้น ด้านตัวอักษรและคำศัพท์ ทางสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประมาณจำนวนคำศัพท์ในการเรียนรู้ของแต่ละระดับชั้นไว้ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา	ควรรู้จักตัวอักษร ประมาณ 200 ตัว คำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 500-600 คำ
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ควรรู้และได้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,000 คำ
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ควรรู้และได้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,500 คำ

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ปริมาณคำศัพท์สะสมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมอยู่ที่จำนวน 50-300 คำ เมื่อนำมาเทียบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทางภาษาจีนที่ พึงประสงค์ ผลที่ได้คือ ระดับความรู้ด้านตัวอักษรและคำศัพท์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย อยู่ในระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่าเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีน ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.2.3 ด้านตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนภาษาจีนหลักที่กระทรวงศึกษาธิการไทยจัดทำขึ้น โดยการสนับสนุนของกระทรวงศึกษาธิการจีนเพื่อใช้ในชั้นเรียน ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ หนังสือเรียนชุด 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) พร้อมสื่อประกอบ ทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และดิจิทัล ที่ใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนชุดนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : น.11)

จากการวิเคราะห์ผลสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามสำหรับ อาจารย์ พบว่า ตำรา/แบบเรียนส่วนใหญ่ที่ครูผู้สอนเลือกใช้มากที่สุดคือ ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) ซึ่งเหตุผลในการเลือกใช้ตำราดังกล่าว เนื่องจาก เป็นตำราที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน (The Office of Chinese Language Council International หรือ Hanban) สนับสนุนให้ใช้ตำราดังกล่าว โดยการแจกให้โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศใช้ประกอบการเรียน การสอนภาษาจีน โดยไม่มีค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ ตำราดังกล่าวยังสนองการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ถึงแม้ว่าตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) จะเป็น ตำราที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่เลือกใช้ แต่จากผลการวิจัยพบว่า การเลือกใช้ตำราดังกล่าว กลับมีจำนวนไม่ ถึงครึ่งจากรายชื่อตำราทั้งหมดที่ครูผู้สอนเลือกใช้ ผลดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2553) ที่ว่าเอกสารและหนังสือ ที่ใช้สอนในแต่ละโรงเรียนยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน กล่าวคือ โรงเรียนบางแห่งใช้ เอกสารที่จัดทำขึ้นเอง โรงเรียนบางแห่งใช้ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) โรงเรียนบางแห่งใช้ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) ร่วมกับหนังสือที่จัดทำขึ้นเอง นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนบาง แห่งใช้ตำรา/แบบเรียน 《体验汉语》 (EXPERIENCING CHINESE) ร่วมกับตำราเล่ม

อื่นๆ ซึ่งผลการเลือกใช้ตำราของครูผู้สอนสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ตำรา/แบบเรียนมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับเกณฑ์สาระการเรียนรู้ทางภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ด้านสภาพการเรียนการสอนภาษาจีน

5.3.1.1 หลักสูตรและการบริหารจัดการ

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การที่หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศขาดความรู้ความเข้าใจในภาษาจีน จะส่งผลต่อการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน โดยเฉพาะการวัดและการประเมินผลของครูผู้สอนชาวจีน ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรมีการจัดอบรมภาษาจีนให้กับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือจัดอบรมภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับครูผู้สอนชาวจีนอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดอุปสรรคและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุม ติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

นอกจากนี้ ผลจากการวิจัยยังพบปัญหาเรื่องความเข้าใจของครูผู้สอนชาวจีนที่มีต่อ “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)” ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงเสนอว่าควรจัดทำ “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)” ที่เป็นฉบับภาษาจีน และจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ตัวชี้วัดดังกล่าว เพื่อให้ครูผู้สอนชาวจีนเข้าใจ และนำมาบูรณาการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5.3.1.2 ครูผู้สอน

จากผลวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูผู้สอนมีประสบการณ์ด้านการสอนน้อย ดังนั้นควรจัดให้มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบในการฝึกอบรมเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่ครูผู้สอน และทางโรงเรียนควรต้องสนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ทางโรงเรียนควรมีการสร้างเครือข่ายระหว่างของครูผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์และวางแผนทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ในส่วนของปัญหาด้านการจัดสรรครูผู้สอนภาษาจีนที่ไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่องนั้น เห็นว่า ทางโรงเรียนควรจัดหาและรับสมัครครูผู้สอนภาษาจีนที่เป็นชาวไทยประจำอยู่ที่โรงเรียนเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของทางโรงเรียนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.3 สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาจีน โรงเรียนควรปรับลดขนาดจำนวนนักเรียนให้เหลือเพียง 25-30 คน/ห้องเรียน และเพิ่มคาบเรียน (แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน) เป็นอย่างน้อย 6 คาบ/สัปดาห์ นอกจากนี้ ทางโรงเรียนควรเพิ่มแหล่งเรียนรู้ทางภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือจัดมุมภาษาจีนภายในชั้นเรียน หรือการเพิ่มสื่อ/อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเข้าไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

ทางโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับเอกสารประกอบการสอน เช่น ตำรา/แบบเรียน และแบบฝึกหัดให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจำนวนเอกสารประกอบการสอนควรมีให้เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน

5.3.2 ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน

ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน ควรมีข้อสอบกลางที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และข้อสอบวัดความรู้ทางภาษาจีนที่ใช้สอบเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ควรมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน เพื่อให้เป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนในชั้นเรียนให้มากยิ่งขึ้น

ในส่วนของกลุ่มผู้เรียนนั้น ควรเปิดกว้างให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาจีนตามความสมัครใจ กล่าวคือ นักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาจีนนั้น ควรเป็นกลุ่มที่สมัครใจที่จะเรียนเอง โดยไม่ได้ถูกบังคับ และไม่ใช่เป็นเพราะเลือกเรียนแผนการเรียนอื่นไม่ได้ ทั้งนี้ การที่นักเรียนสมัครใจเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาจีนเองนั้น จะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาจีน ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เรียนภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงเป็นผลดีต่อครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนก็สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาความรู้ทางภาษาจีนของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

5.3.3 ด้านตำรา/แบบเรียนภาษาจีนที่ใช้ในการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่าการใช้ตำรา/แบบเรียนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษานั้น ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ตำราที่เลือกใช้ยังไม่สอดคล้องกับเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งการกำหนดรายวิชาภาษาจีนและการเลือกใช้ตำรา/แบบเรียนในแต่ละรายวิชาขึ้นอยู่กับแต่ละสถานศึกษา ดังนั้นจึงเห็นว่า เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทยเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน จึงควรมีการกำหนดรายวิชาภาษาจีน ตำรา/แบบเรียน และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เหมือนกันทั่วประเทศ อีกทั้งมีการกำหนดให้รายวิชาดังกล่าวใช้ตำรา/แบบเรียนชุดเดียวกันในทุกช่วงระดับชั้นเรียน

5.3.4 ด้านอื่นๆ

การต่อยอดองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คณะวิจัยเห็นว่า ปัจจุบันนี้สถานศึกษาหลายแห่งได้เริ่มจัดการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น และพยายามที่จะอิงตามเกณฑ์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ถึงแม้ว่าผลที่ได้จากการวิจัยจะพบว่า นักเรียนยังมีองค์ความรู้ภาษาจีนต่ำกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ แต่ทางคณะวิจัยเห็นว่า นั้นเป็นเพราะว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงระยะต้นของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทย การเริ่มสอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษาก็เริ่มสอนในช่วงระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกันไป และยังขาดความพร้อมด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางภาษาจีนที่เพียงพอ จึงส่งผลให้องค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ยังไม่ถึงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ทว่า ผลจากการวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

มีองค์ความรู้ทางภาษาจีนในระดับเบื้องต้นแล้ว และมีแนวโน้มที่จะมีองค์ความรู้ทางด้านภาษาจีนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามเกณฑ์ที่ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ดังนั้น จึงควรต้องมีการปรับโครงสร้างและหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการเลือกใช้ตำรา/แบบเรียน สื่อการสอน ให้เป็นไปอย่างมีระบบและต่อยอดกับองค์ความรู้เดิมของนักเรียน ทั้งนี้ การปรับโครงสร้างและหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษานั้น สามารถที่จะจัดหลักสูตรที่เน้นพัฒนาองค์ความรู้ภาษาจีนของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น หรือจัดหลักสูตรที่เน้นพัฒนาภาษาจีนเพื่อสายอาชีพมากขึ้น เป็นต้น เช่นนี้แล้วจะทำให้การจัดการเรียนภาษาจีนของประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ รวมถึงสามารถผลิตบุคลากรทางภาษาจีนที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานของประเทศไทยได้มากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมที่มากขึ้น จึงควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์ภาษาจีนในเขตภาคอื่นๆ ของประเทศไทย
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนจีนในประเทศไทยกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
3. ควรมีการศึกษาถึงความเหมาะสมของกำหนดหลักสูตรภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาให้มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องและต่อเนื่องกับองค์ความรู้เดิมของนักเรียนหลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

เอกสาร

- กรณีการ สงวนนวน. (2546) การศึกษาการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชาบริหาร การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวิณี บุญทา. (2545) การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) : กรณีศึกษาโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชาบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มุขรินทร์ หวง. (2551) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา. (2551) การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย การศึกษา นอกระบบตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2551) การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับ ประถมศึกษา-ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2551) บันทึกรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ การเรียนการ สอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิชัย โภคชัยวัฒน์. (พฤศจิกายน 2546) “แนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษในจังหวัด ชลบุรี : กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีน” วารสารศึกษาศาสตร์. 15 (2) หน้า 77-96.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556) ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อุทัยวรรณ เฉลิมชัย. (กรกฎาคม-กันยายน 2550) “การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน” วารสารวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 10 (3) หน้า 7-11.

ฐานข้อมูลออนไลน์

- กลุ่มระเบียบวิธีสถิติ สำนักนโยบายและวิชาการสถิติ. (ม.ป.ป.) เทคนิคการสุ่มตัวอย่างและการ ประเมินค่า. กรุงเทพฯ : สสช สำนักงานสถิติแห่งชาติ. [PDF เอกสารออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/Toneminute/files/55/A3-16.pdf> (20 มกราคม 2557)

- ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี. (28 ธันวาคม 2556) “แผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (เฉพาะภาษาจีน)” [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.moe.go.th/websm/2013/dec/439.html> (6 เมษายน 2557)
- บุญชม ศรีสะอาด. (ม.ป.ป.) “การแปรผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า” [PDF เอกสารออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.watpon.com/boonchom/trans.pdf> (20 มกราคม 2557)
- “ปฏิรูปเรียนภาษาจีนป.4, ม.1เริ่มปีนี้ ศธ.ร่างแผน6มาตรการสอนครบทุกชั้น2560/มาตรฐานครูเข้มเท่าประเทศแม่” (28 มกราคม 2557) **ไทยโพสต์**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.ryt9.com/s/tpd/1824393> (6 เมษายน 2557)
- ภาสกร อยู่เย็น. (2553) **สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา [PDF เอกสารออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://grad.bsru.ac.th/files/Ed%205335.pdf> (13 มกราคม 2558)
- สุวรรณ เลียงศิริถาวร. (2553) **รายงานการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่**. [PDF เอกสารออนไลน์] จากฐานข้อมูล : ฐานข้อมูล ThaiLis – Thai Library Integrated Sastem แหล่งที่มา : http://tdc.thailis.or.th/tdc//search_result.php (20 กุมภาพันธ์ 2557)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้. (2557) **รายงานผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปสู่การปฏิบัติ : การสังเคราะห์งานวิจัย เอกสาร และรายงานที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [PDF เอกสารออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.curriculum51.net/upload/20150211224227.pdf> (13 กรกฎาคม 2557)
- Wu Yanshi. (มิถุนายน-ธันวาคม 2556) “**泰国高中汉语班课外汉语交际的调查研究--以曼谷市四校为例**” วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ. 1 (2) หน้า 39-51.

ภาคผนวก

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

รายชื่อโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
ชลบุรี		
1	ชลบุรี (สุขุบท)	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
2	ชลกันยานุกูล	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
3	อ่างศิลา 2	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
4	หนองรีมงคลสุขสวัสดิ์	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
5	บ้านบึง(อุตสาหกรรมนุเคราะห์)	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
6	คลองกiewิ่งวิทยา	ไม่สามารถติดต่อได้
7	หนองใหญ่ศิริรวิธาวิทยา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
8	บางละมุง	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
9	โพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
10	ผินแจ่มวิชาสอน	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
11	พานทองสภาชนูปถัมภ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
12	พานทอง	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
13	พนัสพิทยาคาร	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
14	อุทกวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
15	ศรีราชา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
16	บึงศรีราชาพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
17	สุรศักดิ์วิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
18	เกาะสีชัง	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
19	สิงห์สมุทร	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
20	เกาะโพธิ์ถั้วงามวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
ระยอง		
21	ระยองวิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
22	เพ็ญเกษมาตาวิทยา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
23	มาบตาพุดพันพิทยาคาร	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
24	วัดป่าประดู่	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
25	ระยองวิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
26	ระยองวิทยาคมปากน้ำ	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
27	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
28	บ้านฉางกาญจนกุลวิทยา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
29	แกลง(วิทยสถานาร)	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
30	สุนทรภู่พิทยา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
31	บ้านค่าย	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
32	ปลวกแดงพิทยาคม (089-5456056) หัวหน้าวิชาการ	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
33	ชำช้อพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
34	เขาชะเมาวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
จันทบุรี		
35	เบญจมาชุกติศ จังหวัดจันทบุรี	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
36	ศรียานุสรณ์	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
37	เบญจมานุสรณ์	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
38	บ่อพิทยาคาร	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
39	ตลกพรหมพิทยาคาร	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
40	ท่าใหม่(พูลสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล)	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
41	สะพานเหล็กวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
42	โป่งน้ำร้อนวิทยาคม	ไม่สามารถติดต่อได้
43	แหลมสิงห์วิทยาคม(อาทรสังขะวัฒนะอุปถัมภ์)	ไม่สามารถติดต่อได้

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
44	แก่งหางแมวพิทยาคาร	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
45	นายายอามพิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
46	คลองพลูวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
ตราด		
47	ตราขตระการคุณ	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
48	สตรีประเสริฐศิลป์	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
49	ตราดสรรเสริญวิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
50	คีรีเวสตันเพียรอุปถัมภ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
51	เขาน้อยวิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
52	เนินทรายวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
53	สะตอวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
54	ประณีตวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
55	บ่อไร่วิทยาคม	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
56	หนองบอนวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
57	แหลมงอบวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
58	เกาะกูดวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
ฉะเชิงเทรา		
59	เบญจมาชรั้งस्थु ๑	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
60	ดัดดรุณี	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
61	พุทธโสธร	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
62	เบญจมาชรั้งस्थु 3 ชนะสงสารวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
63	เบญจมาชรั้งस्थु 2	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
64	เบญจมาชรั้งस्थุ 4	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
65	เตรียมอุดมศึกษาเป็ริงวิสุทธาธิบดี	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
66	เบญจมาชรั้งस्थุ 5	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
67	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สุวินทวงศ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
68	วัดเปี่ยมนิโครธาราม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
69	บางคล้าพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
70	บางน้ำเปรี้ยววิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
71	ดอนฉิมพลีพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
72	หมอนทองวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
73	ไผ่ดำพิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
74	การทำมาหากินวัดโพธิ์เฉลิมรักษ์ (อนุสรณ์วันเด็กแห่ง	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
75	บางปะกง(บวรวิทยายน)	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
76	พุทธรังสีพิบูล	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
77	ผาณิตวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
78	วิทยาราชภัฏรังสรรค์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
79	พนมสารคาม(พนมอดุลวิทยา)	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
80	หนองแห้ววิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
81	กาญจนานิเชกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
82	ราชสาส์นวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
83	สนามชัยเขต	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
84	ไผ่แก้ววิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
85	หนองไม้แก่นวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
86	แปลงยาวพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
87	มัธยมสิริวัณวรี 3 ฉะเชิงเทรา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
88	ก้อนแก้วพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
ปราจีนบุรี		
89	ปราจิณราชบูรณาารุง	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
90	ปราจีนกัลยาณี	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
91	อดุลศาสนกิจศึกษา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
92	ไทยรัฐวิทยา ๗	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
93	กบินทร์วิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
94	ลาดตะเคียนราษฎร์บำรุง	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
95	กบินทร์บุรี	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
96	วังตะเคียนวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
97	วังดาลวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
98	มณีเสวตรอุปถัมภ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
99	ร่วมเกล้า ปราจีนบุรี	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
100	ชิตใจชื่น	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
101	กระทุ่มแพ้ววิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
102	ประจันตราษฎร์บำรุง	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
103	สุวรรณวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
104	วัดพรหมประสิทธิ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
105	ศรีมหาโพธิ์	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
106	กรอกสมบูรณวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
107	ศรีมโหสถ	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
สระแก้ว		
108	สระแก้ว	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
109	ท่าเกษมพิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
110	คลองหาดพิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
111	ตาพระยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
112	ทัพราชวิทยา	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
113	ซับม่วงวิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
114	วังน้ำเย็นวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	หมายเหตุ
115	วังหลังวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
116	ร่วมเกล้าพัฒนานคร สระแก้ว รัชมง์คลาภิเษก	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
117	อรัญประเทศ	มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
118	คลองน้ำใสวิทยาการ	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
119	ทัพพระยาพิทยา	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
120	วังสมบูรณ์วิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน
121	วังไพรวิทยาคม	ไม่มีเปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2555

แบบสอบถามสำหรับหัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานศึกษา

1.1 ชื่อสถานศึกษา.....

1.2 ที่อยู่ของสถานศึกษา.....

1.3 โทรศัพท์..... โทรสาร.....

1.4 เว็บไซต์โรงเรียน(ถ้ามี) .....

1.5 เปิดสอนแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน

น้อยกว่า 3 ปี(โปรดระบุ.....ปี) 3-5 ปี 5-7 ปี 7 ปีขึ้นไป(โปรดระบุ.....ปี)

1.6 จำนวนนักเรียนและห้องเรียนของแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนแยกตามระดับชั้นเรียน

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 : จำนวน 1 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 2 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 3 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

มากกว่า 3 ห้องขึ้นไป (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 : จำนวน 1 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 2 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 3 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

มากกว่า 3 ห้องขึ้นไป (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

- ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 : จำนวน 1 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 2 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

จำนวน 3 ห้องเรียน (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

มากกว่า 3 ห้องขึ้นไป (จำนวนนักเรียน.....คน/ห้อง)

1.7 ทางโรงเรียนมีการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตนเอง ดังนี้

ห้องปฏิบัติการทางภาษา

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

ห้องสมุด

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

1.8 อุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ติดตั้งอยู่ในห้องเรียนมีดังนี้

ไมโครโฟน

เครื่องเสียง

คอมพิวเตอร์

เครื่องฉายสไลด์หรือเครื่องฉายข้ามศีรษะ

โปรเจคเตอร์

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ส่วนที่3 แบบประเมินความพึงพอใจ

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	อาคารสถานที่	5	4	3	2	1
2.	หลักสูตรภาษาจีน	5	4	3	2	1
3.	ตำรา/แบบเรียนที่ใช้	5	4	3	2	1
4.	จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน	5	4	3	2	1
5.	สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	5	4	3	2	1
6.	ความพึงพอใจในภาพรวม	5	4	3	2	1

ส่วนที่4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์

ส่วนที่1 ผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ หญิง ชาย
- 1.2 สัญชาติ ไทย จีน
- 1.3 อายุ 20-30 ปี 30-40 ปี 40-50 ปี 50-60 ปี 60 ปีขึ้นไป
- 1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าอนุปริญญา ระดับชั้น.....สถาบัน.....
 อนุปริญญา สาขา.....สถาบัน.....
 ปริญญาตรี สาขา.....สถาบัน.....
 ปริญญาโท สาขา.....สถาบัน.....
 ปริญญาเอก สาขา.....สถาบัน.....
- 1.5 ประสบการณ์สอนภาษาจีน น้อยกว่า 2 ปี 2-4 ปี 4-6 ปี
 6-8 ปี 8-10 ปี 10 ปีขึ้นไป

ส่วนที่2 แบบประเมินความพึงพอใจ

ลำดับ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	อาคารสถานที่	5	4	3	2	1
2.	หลักสูตรภาษาจีน	5	4	3	2	1
3.	ตำรา/แบบเรียนที่ใช้	5	4	3	2	1
4.	จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน	5	4	3	2	1
5.	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	5	4	3	2	1
6.	สิ่งอำนวยความสะดวก	5	4	3	2	1
7.	ความพึงพอใจในภาพรวม	5	4	3	2	1

ส่วนที่3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

汉语教师调查问卷

第一部分：基本情况

- 1.1 性别 女 男
- 1.2 国籍 泰国 中国
- 1.3 年龄 20-30 岁 30-40 岁 40-50 岁 50-60 岁 60 岁以上
- 1.4 最高学历：.....专业.....大学.....学位
- 1.5 教学经验 2 年以下 2-4 年 4-6 年
 6-8 年 8-10 年 10 年以上

第二部分：贵校汉语教学满意度情况

次序	项目	满意度				
		很满意	满意	一般	不太满意	不满意
1.	教室	5	4	3	2	1
2.	汉语课程	5	4	3	2	1
3.	课本、教材	5	4	3	2	1
4.	教学时数	5	4	3	2	1
5.	学生数量 / 班	5	4	3	2	1
6.	语言环境设备	5	4	3	2	1
7.	整体满意度	5	4	3	2	1

第三部分：意见

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน

1. รายวิชาภาษาจีนที่อาจารย์รับผิดชอบสอนมีรายวิชาใดบ้าง

.....
.....

2. อาจารย์ใช้ตำราเล่มใดในการสอนรายวิชาดังกล่าว(หากสอนหลายวิชาให้แจกแจงทีละรายวิชา)

.....
.....

3. เหตุผลที่เลือกใช้ตำราเล่มดังกล่าว

.....
.....

4. ความเหมาะสมของตำรา/แบบเรียนที่ใช้พร้อมระบุเหตุผล(ให้ถามตามแบบฟอร์มด้านล่างนี้ได้เลย)

ชื่อตำรา/แบบเรียน.....เรียบเรียงโดย.....

4.1 ด้านเนื้อหา มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.2 ด้านจำนวนคำศัพท์/บทเรียน มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.3 ด้านการอธิบายคำศัพท์ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.4 ด้านความต่อเนื่องของเนื้อหา มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.5 ด้านความหลากหลายของกิจกรรมและแบบฝึกหัด
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.6 ด้านความน่าสนใจ เช่น รูปภาพและสีสันทัน
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.7 ด้านความสอดคล้องทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.8 เหมาะสมกับผู้เรียน มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.9 ด้านการนำเอาไปใช้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.10 ความเหมาะสมในภาพรวม มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากข้อที่ 4.10 โปรดระบุเหตุผล.....

.....
.....

汉语教师访问项目

1. 教师所负责教授的科目

.....
.....

2. 课本/教材运用有哪些？请加以说明。

.....
.....

3. 选择该课本/教材的原因。

.....
.....

4. 课本/教材的适用情况

课本/教材名称..... 编撰：.....

4.1 内容	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.2 课文/词汇量	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.3 生词解释情况	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.4 课文连贯性*	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.5 练习活动多元化	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.6 课本/教材的吸引力	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.7 符合泰国民俗文化	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.8 适合学生汉语水平	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.9 内容应用	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合
4.10 课本/教材整体适合度*	☐ 很适合	☐ 适合	☐ 一般	☐ 不太适合	☐ 不适合

接上题，请加以说明：.....

.....
.....
.....

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ส่วนที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ หญิง ชาย

1.2 ชื่อสถานศึกษา..... จังหวัด.....

1.3 ปริมาณคำศัพท์สะสมภาษาจีนโดยประมาณ

50-300 คำ 300-600 คำ 600-1,050 คำ 1,050-1,500 คำ 1,500 คำขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสามารถทางภาษาจีน

กรุณาทำเครื่องหมาย “✓” ไว้หน้าข้อที่รู้ และทำเครื่องหมาย “✗” ไว้หน้าข้อที่ไม่รู้

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
กา ✓ หรือ ✗	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน	请进、起立、打开书
	1.2 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน	请排队、注意听
	1.3 ปฏิบัติตามคำขอร้องคำชี้แจงคำแนะนำและคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	点菜、各种方向词
	1.4 ปฏิบัติตามคำสั่งคำแนะนำคำชี้แจงคำอธิบายและคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	上网搜寻资料、各种告示牌、药品服用
	2.1 ระบุตัวอักษรตามระบบพินอิน ประสมเสียง อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยค และบทฝึกออกเสียงง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง เช่น หลักการออกเสียง พยัญชนะ วรรณยุกต์	bèi fāng、yì zhí、 xué huì
	2.2 อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆตามหลักการอ่านออกเสียง	zhuōzi、shí tou、 huà huà r、 dōng mén r、 yī cì → yī cì、 hěn hǎo → hén hǎo
	2.3 อ่านออกเสียงข้อความนิทานบทร้อยกรองสั้นๆและข่าวตามหลักการอ่าน	短篇故事、新闻、成语故事
	2.4 การออกเสียงข้อความ ข่าวประกาศ โฆษณา และบทร้อยกรองตามหลักการอ่าน	各种告示、阅读散文、朗诵诗歌
	3.1 ตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆที่มีภาพประกอบ	是…吗？是不是？
	3.2 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนานิทานเรื่องสั้น	谁？什么时候？在哪儿？做什么？怎么做？
	3.3 ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญรายละเอียดสนับสนุนและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมให้เหตุผลและยกตัวอย่างอย่างง่ายประกอบ	文章标题、文章的中心思想，并可简单地举例说明
	3.4 ตอบคำถามจับใจความสำคัญวิเคราะห์สรุปความและแสดงความคิดเห็นพร้อมให้เหตุผลหรือยกตัวอย่างประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	可以发表自己对该文章内容的一些意见。可以说明其理由，如：我觉得…、我认为…

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
กา ✓ หรือ ✕	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	打招呼、自我介绍
	1.2 พูดหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	自我介绍、介绍家人与朋友、基本对话
	1.3 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเรื่องใกล้ตัวและสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน	交换意见、日常生活用语、不好意思、特别
	1.4 สนทนาอย่างต่อเนื่องและเขียนโต้ตอบข้อมูลข่าวสารประสบการณ์และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม	交谈与社会瞩目的事情, 可提出自己的经验与看法, 如: 我觉得...、你看怎么样?
	2.1 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	请听老师、打开书
	2.2 ใช้คำสั่งคำขอร้องคำขออนุญาตและคำแนะนำง่าย	老师, 我们可以去...、你应该...
	2.3 ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์	请你...好吗? 你可以...吗?
	2.4 ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในสถานการณ์	请你帮我... 好吗/可以吗? 你不应该...
	3.1 บอกความต้องการง่ายๆของตนเองตามแบบที่ฟัง	我可以...、我要/不要...
	3.2 พูดหรือเขียน แสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับ และปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ	可以、不可以、可以吗?
	3.3 พูดและเขียนแสดงความต้องการขอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ	需要、当然
	3.4 พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือตอบรับ และปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆ	愿意不愿意? 必须、必要
	4.1 พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	我爱...、我是...、我叫...
	4.2 พูดหรือเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว	我住在...、我...学校读书/学习/上学
	4.3 พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลบรรยาย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	怎么样? 为什么? 我认为...
	4.4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	你对这件事有什么意见? 这个故事告诉/教育我们...
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน		
	1.1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	年龄、形状、数字、颜色、时间
	1.2 พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	季节、标点符号 (「」、《》、【】)
	1.3 พูดและเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	交通、运动、爱好、食物

กา ✓ หรือ ✗	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.4 พูดและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ เรื่องต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	交通、食物、运动、旅游、社会、经济
	2.1 เขียนอักษรจีน คำศัพท์ง่ายๆ	我、你、很好、妈妈、的
	2.2 เขียนภาพแผนผังและตารางแสดงข้อมูลต่างๆที่ฟังหรืออ่าน	在…里边/后边/上边/下边
	2.3 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวหรือเรื่องที่สนใจ	中心思想
	2.4 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องข่าวเหตุการณ์สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคมและการวิเคราะห์เรื่องเพื่อจับใจความสำคัญแก่นสาระหัวข้อเรื่อง	中心思想、总结归纳、分析批评

สาระที่ 2: ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ		
กา ✓ หรือ ✗	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 พูดและแสดงออกตามวัฒนธรรมของจีน	老师好! lǎoshī hǎo! 、同学们好! tóngxuémen hǎo!
	1.2 ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	认识你很高兴、谢谢，你呢?
	1.3 ใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	不要紧、没事儿、非常荣幸
	1.4 เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคลโอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	多谢夸奖、您过奖了、哪里的话、差远了
	2.1 บอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลและวันสำคัญของจีน	春节、中秋节
	2.2 ตอบคำถามและความสำคัญของเทศกาลวันสำคัญงานฉลองชีวิตความเป็นอยู่ของจีน	清明、端午
	2.3 อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของจีน	包饺子、做粽子
	2.4 อธิบายชีวิตความเป็นอยู่ความคิดความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของจีน	婚礼、丧礼、满月
	3.1 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	唱中国歌、跳中国舞
	3.2 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจหรือเหมาะสมกับวัย	剪纸、猜谜语、书法
	3.3 เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจ	中国结、朗诵诗歌、打汉字
	3.4 เข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีนตามความสนใจ	吟诵诗歌、下棋、武术

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม		
กา ✓ หรือ ✗	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 ระบุตัวอักษรจีนคำและความหมายศัพท์อักษรพินอิน(拼音 pinyin) และออกเสียงได้ถูกต้อง	书 shū、饭 fàn、学校 xuéxiào
	1.2 บอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทย	笔顺、语法: S+V+O
	1.3 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาจีนกับภาษาไทย	比较句、“是……的”句、“把”字句
	1.4 เปรียบเทียบและอธิบายความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคสำนวนภาษาสุภาษิตและบทกลอนของภาษาจีนกับภาษาไทย	“被”字句、“有”字句、“把”字句、兼语句
	2.1 บอกความเหมือนหรือความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของจีนและของไทย เช่น การทักทาย การแต่งกาย	中国旗袍 VS 泰国传统服装、鞠躬行礼 VS 合掌行礼
	2.2 บอกความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีตามวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรมไทย	元旦(新年)、泼水节(宋干节)、春节
	2.3 เปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองวันสำคัญและวิถีความเป็นอยู่ของจีนกับของไทย	用筷子吃饭、用汤匙吃饭、各种民族服装
	2.4 วิเคราะห์และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีความเป็นอยู่ความเชื่อและวัฒนธรรมจีน-ไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม	迷信、神仙

สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน		
กา ✓ หรือ ✗	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	数字、蔬菜、水果、动物
	1.2 ค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน	数学、体育学、卫生学
	1.3 ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดหรือการเขียน	收集、整理、归纳及总结相关资料

กา ✓ หรือ ✕	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.4 ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลาย	摆展览、作报告

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม		
กา ✓ หรือ ✕	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 ฟังหรือพูดในสถานการณ์ง่ายๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	A: 请进。Qǐng jìn. B: 谢谢。Xièxie. A: 你去哪儿? Nǐ qù nǎr? B: 我去学校。Wǒ qù xuéxiào. A: 今天星期几? Jīntiān xīngqījǐ? B: 今天星期一。 Jīntiān xīngqīyī.
	1.2 ฟังพูดและอ่านหรือเขียนประโยคหรือบทสนทนาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	请排队、要说话先举手、要回答先举手
	1.3 ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน	以汉语为主要收集、整理、归纳及总结相关资料
	1.4 ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคม	在假设的情况下以汉语为主要沟通语言、摆相关展览会与做最后报告
มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก		
กา ✓ หรือ ✕	ตัวชี้วัด	ตัวอย่าง
	1.1 ใช้ภาษาจีนเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัว	做生词卡、练习簿
	1.2 ใช้ภาษาจีนในการสืบค้นและรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวจากสื่อต่างๆ	日常生活用品、报纸、网络
	1.3 ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวมนำเสนอและสรุปความรู้หรือข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	查词典、查资料、上网、网上搜索、输入网址、填表
	1.4 ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวมนำเสนอและสรุปความรู้หรือข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	网上搜索、输入网址、填表、做简历、写留学计划

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

อาจารย์ธรมวดี สิริปัญญาฐิติ

วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (จีนในระบบเศรษฐกิจโลก) มหาวิทยาลัยรังสิต

ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สถานที่ทำงาน คณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์ 02-3126300 ต่อ 1477

ผู้ร่วมวิจัย

1. อาจารย์ศิริเพ็ญ กำแพงแก้ว

วุฒิการศึกษา M.A. (Teaching Chinese as a Second Language) Nation Taiwan Normal University, Taiwan R.O.C.

ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สถานที่ทำงาน คณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์ 02-3126300 ต่อ 1477

2. อาจารย์จันทิมา จิระชูสกุล

วุฒิการศึกษา M.B.A. (Business Administration) Chongqing University, P.R. China

ศศ.บ. (ภาษาจีน) เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สถานที่ทำงาน คณะภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์ 02-3126300 ต่อ 1477